

O POSLOVNI POLITIKI V LETU 1971

Vsako leto smo v našem podjetju ob tem času že imeli koncept poslovne politike za naslednje leto. Ta oblika se je do sedaj v praksi pokazala za zelo umestno in učinkovito, zato te metode ne bi smeli opustiti. Pri oblikovanju koncepta poslovne politike so v prvi fazi sodelovali vsi vodilni in strokovno odgovorni kadri, v drugi stopnji je o njej razpravljala celotna delovna skupnost in končno so delavski svet poslovni enot in centralni delavski svet s svojimi sklepi pravzaprav potrdili zakonito veljavnost skupnega dogovora vseh članov kolektiva.

Tudi za prihodnje leto je potrebno oblikovati ta dokument. Trenutno pa so določene težave v tem, ker je naše celotno gospodarstvo v zelo nevpodpornem položaju. Kot je znano, so uveljavljene določene omejitve (restrikcije) predvsem, kar zadeva cene, omejitve denarnih sredstev, omejitve uvoza, nestimulativni izvoz itd., zaradi česar so celotno gospodarstvo in tudi banke postale skoraj popolnoma nesposobne plačevati blago ali storitve v medsebojnem prometu. Če tudi pravilno ocenjujemo, da imajo ti ukrepi za cilj umiritev neskladnosti med proizvodnjo in potrošnjo in da bi v tako umirjenem položaju izdelali stabilizacijske ukrepe za prihodnjo etapo gospodarskega razvoja v državi, je vendar dejstvo, da nihče v gospodarstvu niti malo ne ve, do kakšnih sprememb bo vse prišlo v okviru programa stabilizacije. Trenutno je v ospredju razreševanje in vsklajevanje političnega sistema, katerega značilnost je v tem, da se predvsem v gospodarstvu razbremenjuje funkcije federacije in da se na tem področju samostojneje uveljavijo republike. Pri vsem tem je jasen za gospodarstvo le osnovni cilj — še večja stopnja tržnosti od večerjane.

Ker ni jasnosti glede novega gospodarskega sistema in novih ekon-

omskih instrumentov, je danes težko predvideti programsko in poslovno usmeritev našega podjetja v prihodnjem letu. Ob tem pa je popolnoma gotovo, da sedanje restrikcije ne morejo trajati dalj kot nekaj mesecev, ker bi sicer gospodarstvo zašlo v pravo zmešnjavo, saj je že danes popolna anomalija to, da stajisti, ki je dobro gospodaril in tisti, ki je slabo, izenačena v tem, da sta oba nelikvidna, da oba ne moreta pokrivati vseh tekočih obveznosti.

Kljub temu, da je trenutno splošni položaj tak in takšen je, se pred nas vseeno postavlja vprašanje, kaj je tisto bistveno, kar nam narekuje poslovno usmeritev v prihodnjem letu, kljub temu, da ne obvladamo konkretnih ekonomskih rešitev novega sistema.

Specifičnost Bresta je v tem, da je pet minut pred dvanajsto zaključil izredno obsežno naložbo v rekonstrukcijo in modernizacijo naših kapacitet. Naj bo karkoli, je to nedvomno velika prednost pred drugimi tovrstnimi kapacitetami in je na tem mestu potrebno poudariti kot izredno pametno odločitev kolektiva, da se je pred dvema letoma odločil za to investicijo. Iz te, v glavnem zelo uspešno dokončane naloge, izhaja druga naloga, ki jo lahko imenujemo optimalizacija te investicijske naložbe. To generalno nalogo je treba razdeliti na vse poslovne enote in vse sektorske dejavnosti podjetja. Nove modernizirane kapacitete, novi poslovni sistemi, vključno z mehanografijo in nov tržno zahtevnejši gospodarski sistem, terjajo strokovno poglobljen pristop k tej množici nalog. Na nov način se je treba lotiti tržnosti, predvsem v smislu tržnih raziskav, določati programske rešitve in aktivno spremljati prodajo na mnogo širših tržiščih kot je bil Brest do sedaj. Sedanja tehnologija je treba podrediti sistematični in sinhronizirani obremenitvi. S kapitalom je treba doseči mnogo višjo stopnjo racionalnega gospodarjenja, ker bo na tem področju brez dvoma pritisk novega gospodarskega sistema najhujše. Pri poslovni organiziranosti je treba nujno zagotoviti ažurno funkcionalnost, kar mora veljati za vse člane kolektiva, še posebej pa za strokovne in vodilne kadre. Tu je treba učinkovito zahtevati odgovornost vsakega posameznika s tem, da se proti nediscipliniranosti in nepravočasnemu izpolnjevanju nalog sproti konsekventno ukrepa. Te težnje nakazane naloge očitno zahtevajo višjo raven strokovnosti kot jo Brest trenutno ima. Na dlani je, da je naša osnovna naloga — optimalizacija — neizvršljiva, če ne bomo

na široko odprli vrat strokovnjakom, predvsem tehničnih in ekonomskih profilov. Teh pa ne bo moč dobiti, če bomo ozko vztrajali na nepravilnem in nezadostnem nagrajevanju in ustvarjanju drugih bivalnih pogojev za te ljudi. Poiskati bo treba tudi nove metode privzgoje v okviru že zaposlenih kadrov. Prepričan sem, da bi bila v sedanjem položaju na Brestu zelo na mestu odločitev za parolo: strokovnost rešuje vse. Če bomo na tem področju dosegli učinkovite premike, bo mnogo lažje delo političnih organizacij v podjetju, predvsem pa samoupravnih organov, ker bodo imeli koga usmerjati in od koga zahtevati.

In končno je treba pri oblikovanju nalog za poslovno politiko prihod-

njega leta resno odpreti brošuro z naslovom »Statut Bresta«. Mislim, da je treba odločno preiti k uresničevanju vsega, kar je zapisano v statutu, kar smo se na demokratičen način skupno dogovorili in tudi s premislekom sklenili.

Tako usmerjena prizadevanja našega kolektiva bi tudi po svoji učinkovitosti prispevala k stabilizaciji, naj si bo v politični, predvsem pa gospodarski situaciji v naši skupnosti.

Naj ob tej priložnosti vsem članom kolektiva iskreno želim srečno novo leto in skladno s sedanjo situacijo mnogo zdravja in pripravljenosti za vztrajno premagovanje problemov s potrebnim smislom za solidarnost.

Jože Lesar

SREČNO LETO 71!

Pred nami je letošnja zadnja številka Brestovega obzornika. Silvester trka na duri, oblecimo se slavnostno, še nekaj ur in stopili bomo v hladno zimsko jutro novega leta. Samo za trenutek se še ozrimo nazaj. Veliko smo naredili, morda bi lahko še več, morali bi še več. To je smisel življenja: graditi, rasti, razvijati, krepiti, bogateti... Bogateti, ne le gmotno, bogateti duhovno, bogateti za še lepši jutrišnji dan.

Veliko smo pisali o naših dosežkih v letu 1970, zato je dovolj, da ponovimo samo nekatere stvari. Modernizirali smo naše podjetje. V investicijo

smo vložili nad 40 milijonov dinarjev. Zgradili smo nov Brest. Vrata v svet so odprta. Odprimo jih na stečaj! Odprimo jih, kajti to so tudi vrata našega razvoja, našega standarda in naših neuresničenih hotenj. Kapacitete imamo! Izkoristimo jih v dobro Bresta, v dobro našega slehernega delavca in jutri bomo s ponosom, bogatejši za nove izkušnje, zrl na uspešno 1971. leto.

Tako kot je ostal naš Obzornik zvest spremljevalec aktualnih dogodkov v podjetju in izven njega, tako je ostal zvest tudi tradiciji veselejšega dela glasila. Predno smo lani s hu-

morjem shodili, smo se že ustrašili svoje sence in tako je novoletni Obzornik postal Obzirnik. Letos smo naše osti že bolj nabrusili in Obzirnik je prerasel v Obzornika. Pravilo, da kdor dela, tudi greši, bo že držalo, kajti grehov je bilo veliko; potemtakem smo že morali pridno in trdo delati.

Dovolj je besedi, saj je še dosti časa, da bomo popravili tudi zamujeno. Zato dvignimo čaše, nazdravimo si vsi skupaj na še lepše in srečnejše dni, na skupne poslovne uspehe v letu 1971!

Uredništvo

PRED PLANOM ZA PRIHODNJE LETO

Vsako leto po ustaljenih določilih podjetja sestavljamo globalne letne plane, med letom pa še polletne plane, ki urejajo konkretne ekonomske odnose med poslovnimi enotami v podjetju.

Predlaga globalnim planom, ki predstavljajo osnovno usmeritev Brestovega prihodnjega razvoja, so:

- pregled rezultatov raziskovanja ali proučevanje tržišča prodaje gotovih izdelkov in uslug podjetja;
- rezultati oblikovanja proizvodov;
- rezultati raziskovanja in proučevanja nabavnega tržišča;
- načrt realizacije gotovih proizvodov in uslug podjetja na domačem in tujem tržišču;
- rezultat naše proizvodne usmeritve, postavljene z modernizacijo proizvodnih kapacitet.

Na splošno torej razumemo s planiranjem dejavnost, ki se ukvarja s planiranjem in določanjem ciljev, sredstev in ukrepov, se pravi, planiranje pomeni določanje racionalnega poslovanja za prihodnje časovno

razdobje. Jasno je, da v takšnem procesu sodobnega pojmovanja o vodenju poslovanja ne sodeluje izključno samo analitsko-planska služba, ampak kot usmerjevalec celotnega planiranja deluje prek drugih služb kot so prodaja, proizvodnja, nabava in druge. Zavedati se namreč moramo, da je plan celovitost dejavnikov, na katere vplivajo družbeni in ekonomski cilji, osnovni cilji poslovanja podjetja, predvideno angažiranje ter poraba materialnih in finančnih sredstev.

Za čimbolj natančno planiranje in povezavo služb pri sestavi planov smo izdelali enotno metodologijo planiranja.

Kljub temu, da precejšnji del naše proizvodnje temelji na lastnem programu, je naša programska usmeritev za naslednje leto takšna, da nam bo zagotovila čimbolj ugodno prodajo. Ne samo, da smo sedanji program proizvodnje po funkcionalnosti prilagodili zahtevam tržišča, ampak smo v iskanju po čim večji za-

Konec na 2. strani

PRED PLANOM ZA PRIHODNJE LETO

Nadaljevanje s 1. strani
dovoljiti tržišča dopolnili program
z novimi proizvodi.

Naša prizadevanja v tej smeri še niso povsem izčrpana, prav gotovo pa ustanovitev marketinga, prodaje prek trgovskih potnikov, lastno skladišče v Beogradu samo še potrjujejo našo pravično usmeritev pri obvladanju tržišča. Na področju oblikovanja proizvodov imamo izdelan nov program dnevnih sob, Tamaro, Polono, Barbaro, sklenjena pa je tudi pogodba o poslovnem sodelovanju s švedskim arhitektom Kai Larsenom pri oblikovanju novih dnevnih sob in sedežnih garnitur za domače in tuje tržišče. Naša tolikšna prizadevanja na področju oblikovanja proizvodov so torej posledice rezultatov raziskovanja tržišča zlasti na zadnjih stabilizacijskih ukrepih na področju potrošnje.

Zavedamo se, da so uspešnejše konstrukcijske rešitve proizvodnega programa v sedanjih situaciji največja možnost za pocenitev izdelkov in povečano prodajo.

Tudi na področju nabave repromaterialov smo zaradi stabilizacijskih ukrepov prisiljeni v zameno za uvožene repromateriale iskati najugodnejše dobavitelje doma.

Prav gotovo je, da uvoza repromaterialov ne bomo mogli opustiti zaradi cenенosti, pa tudi kvalitete nekaterih repromaterialov na tujem tržišču. V še večji meri pa se bomo

morali angažirati pri nabavi repromaterialov za čimbolj optimalno vezavo obratnih sredstev v zalogah repromaterialov. Pri sklepanju pogodb z najbolj ugodnimi dobavitelji je to dejstvo poleg cenенosti in kvalitete repromaterialov najvažnejši dejavnik.

Novi prodajni aranžmaji s tujimi kupci nam v naslednjem letu zagotavljajo na področju prodaje večji izvoz v Zahodno Evropo in Ameriko. Prizadevanja v izvozu pa so vse bolj usmerjena tudi na Bližnji vzhod.

Tudi na domačem trgu povečujemo prodajo zlasti s cenejšimi izdelki in drugačno površinsko obdelavo dnevnih sob. Z novim programom in uspešnejšimi reklamnimi akcijami moramo uspeti tudi v drugih republikah, kjer smo bili do sedaj manj prisotni.

Rezultati in izkušnje letošnjega leta nam morajo v prihodnje še v večji meri koristiti, da se bomo izognili težavam, s katerimi smo se že srečali.

R. Zadravec

Seminar za dopisnike

Koncem novembra je bil na Brestu enodnevni seminar za dopisnike Brestovega obzornika. Novinar Dušan Rebolj, ki se ukvarja s strokovnim raziskovanjem na področju javnih občil, je obdelal naslednje teme:

- komu namenjamo glasilo in kakšen je njegov smoter,
- kaj vpliva na učinkovitost in privlačnost poročila ali sestavka za glasilo,
- vsakdo se lahko nauči pisati privlačne sestavke.

Njegovim uvodnim besedam je sledila razprava, udeleženci pa

so pisali tudi sestavke iz raznih področij in zvrsti, ki jih ima sodobno novinarstvo.

Razveseljivo je, da se je seminarja udeležilo trinajst mlajših dopisnikov, pogrešali pa smo nekatere stalne dopisnike našega glasila. Kaže, da se bomo dogovorili za nadaljevanje in dopolnitev tega seminarja v prvih mesecih 1971. leta.

Dedek Mraz spet med nami

Koordinacijski odbor sindikata na Brestu bo tudi letos pripravil obdaritev otrok zaposlenih. Darila bo dobilo 1229 otrok, ki so razdeljeni v dve skupini, v predšolsko in šolsko mladino. Predšolski otroci staršev, ki so zaposleni na Brestu, bodo dobili igrače in sladkarije, šolski pa šolske potrebščine.

ta upoštevati in dati vse od sebe, da bi se stanje našega sedanjega in perspektivnega gospodarjenja obrnilo na bolje.

Na prvi seji novega odbora je bil izvoljen za predsednika Ludvik Žnidaršič, delavec v tapetništvu, za tajnika Štefan Kralj, kalkulant in za blagajnika Ivan Intihar, skladiščnik surovin. Ostali člani odbora so: Marija Zalar, Jožefa Godejša, Jože Segar, Franc Štrukelj, Ivan Žurga in Franc Mahne.

V nadzorni odbor so bili izvoljeni Ivan Debevc, Marija Čuk in Jože Abrahamsberg.

I. Škrabec

POBRATIMSTVO

Srečam v Veliki gasi prijatelja in ga vprašam: »Kaj pa počneš? Nekam hitiš?«

»Veš,« pravi on, »z mano je konec. Delam po ves dan; rad bi si kupil avto in hišo dogradil. Žena hoče pralni stroj in pohištvo, za otroke pa raje ne vprašaj; kar vse bi hoteli imeti.«

Res je, pomislim in se nehote spomnim našega profesorja, ki je pripovedoval o doživetjih na obisku v Nemčiji. Med drugim je dejal, da so po vojni ljudje živeli osamljeno in je bila vsaka hiša grad, obdan z nevidnimi zidovi. Šlo je le za standard. In potem je bilo konec tega. Suhoparno življenje so spremenili v nedeljske vikende in skupne zabave.

Mislim, da smo tudi mi na tem, ko je treba odpreti vrata in za trenutek dati prostost notranjim čustvom.

Morda je na tej poti v prostost v Cerknici najbližji pevski zbor. Šestnajst ljudi se je zbralo iz Unca, Topola, Jezera in Cerknice. Pridno vadijo vsak teden enkrat, včasih dvakrat. Za pevski zbor Cerknica so slišali tudi v Kopru in nas povabili na srečanje dveh zborov. Pri srčen sprejem, gostoljubje, iskrena beseda, pretkana s pesmijo pobratimstva. Za povračilo smo se dogovorili za sredo decembra v Cerknici, natančneje na Gornjem jezeru. Moram priznati, da smo za to srečanje pridno vadili nove pesmi. Povabljeni gostje iz Cerknice niso mogli priti, razen nekaterih. Škoda. Že sam začetek je veliko obetal. Pred hotelom Jezero smo dočakali pevski zbor iz Kopra in ga pri srčno pozdravili. Dve dekleti sta pevcem pripeli rdeče nageljne. Takoj smo se odpravili skozi megleno Cerknico, Martinjak in Grahovo v že sončni Lipsenj in Gornje Jezero. V svetli dvorani so se vrstili pozdravni govori, pesmi, dobrodošlice. Vse je teklo naravno in pristrčno. Po zakuski je bila obilna večerja, zalita s črnino s koprskih hribov. Potem pa smo peli, zdaj eni zdaj drugi. Med gosti je bil tudi naš slikar Perko. Navdušen nad domačo pesmijo je vsakemu pevcu podaril karikaturo. Lep spomin.

Pobratimstvo je ustvarila pesem, saj pravi neka misel: Kdor poje, ne misli zlo.

F. Gagula

Franc Srpan v svojem delovnem okolju

NAŠI LJUDJE

»Tovariš Srpan, tokrat mi je bila na seji uredniškega odbora Brestovega obzornika zaupana prijetna dolžnost, naj napišem članek o enem izmed naših delovnih ljudi! Odločil sem se za vas, ki najdalje delate v Tovarni lesnih izdelkov Stari trg.«

»Prav, je rekel tovariš France Srpan, »toda sedemindvajset let službovanja na Brestu je dolga doba, da bi se domislil vsega, kar me je spremljalo v tem času. Malo moram razmisliti, preden pričneva s pogovorom.«

»Od vsega začetka sem zaposlen kot vzdrževalec iz mizarske in tesarske stroke v Tovarni lesnih izdelkov Stari trg. Ta poklic me je že v mladosti veselil, saj sem že s štirinajstimi leti začel kot vajenec pri očetu, ki je bil tesar in je imel tudi svojo obrt. Trdo je bilo treba delati, saj nas je bilo v družini deset otrok. Lahko si predstavljate, da je bil dragocen vsak košček kruha. Jaz sem bil šesti po vrsti, sedaj pa smo samo še trije živi.

Leta 1930 sem se že zaposlil na Marofu. Takrat je bila tu samo žaga, last graščine Snežnik. Bilo nas je malo zaposlenih. Delal sem vse: od prvega vlačilca in mostu na krliču do gaterista in navadnega delavca, skratka kjer koli je bilo prosto. Leta 1931 je moja domača vas Nadlesk pogorela skoraj do tal. Uničenih je bilo 64 poslopij, kar je terjalo od mojega očeta, ki je bil tesar veliko dela. Zato sem pustil delo na Marofu in šel nazaj k očetu, ker je bilo treba obnavljati vas. Leta 1933 in 1934 sem služil vojsko v Beogradu. Bil sem pri kraljevi gardi. Tja sem bil določen verjetno zato, ker sem visoke postave,« se je pošalil tovariš Srpan.

»Ste imeli v vaši mladosti ob prostem času kakšnega posebnega konjička morda v športu ali kulturi?«

»Za to ni bilo veliko časa, toda napiši, da smo imeli na Marofu svoj kulturni dom, ki se je imenoval Dom svobode. Vanj je bila vključena vsa napredna mladina Loške doline. Imeli smo svoj pevski in tamburaški zbor ter dramsko skupino. Tam je aktivno delal tudi sindakat. Jaz sem bil vključen v dramsko skupino in sem velikokrat nastopal v dramah in veselih igrah na domačem odru in v gosteh.«

»Kolikor vem, radi vedno kaj obnavljate doma in imate kar prijeten dom. Je to vaša rojstna hiša, ali pa ste si jo sami zgradili?«

»Res je, da rad vedno kaj obnavljam doma. To je pravzaprav moj pravi konjiček, ki me spremlja vse življenje. Oženil sem se že leta 1937. Potem pa sva šla oba z ženo v Francijo in sva leta 1940 ko sva se vrnila iz tujine, s prihranki zgradila svojo hišo. Nato je bila vojna, a o teh letih rajši ne govorim, saj smo jih vsi dovolj občutili. Povedati moram, da med okupacijo žaga na Marofu ni več delovala. Po osvoboditvi pa smo jo spravili v pogon 1. oktobra 1945. leta. Tedaj nas je bilo zaposlenih štirideset delavcev, sedaj pa nas je že več kot dvesto. Najbolj sem zadovoljen, kadar vidim, da napredujemo. Zato z veseljem delam, še posebno, kadar je treba postavljati »cimpre«. Takrat vem, da bomo pridobili spet kaj novega. Najbolj nezadovoljen pa sem takrat, kadar je treba opravljati takšno delo, za katero vem, da ne bo dosti koristno.«

»Ali v organih upravljanja še kaj sodelujete?«

»Vsa leta sem deloval ali v delavskem svetu ali v upravnem odboru poslovnih enot. Tudi predsednik sindikata sem bil dve leti. Sedaj, nekako tri leta, pa nimam več teh funkcij. Te so zdaj prevzeli mlajši ljudje. Od starejših članov kolektiva le malo kje še kakšnega najdeš.«

Najstarejšemu delavcu v Tovarni lesnih izdelkov Stari trg sem se zahvalil za pogovor in ga skoraj pozabil vprašati, ali je napravil amaterski voziški izpit B-kategorije, ki ga je opravljal v osemindvajsetem letu starosti, nekako poleti 1970. leta.

»Seveda sem ga uspešno opravil in avto tudi že imam. Sicer ga zvečine vozi moj sin, včasih pa tudi jaz sedem za volan,« mi je hudomušno pritrtil tovariš Srpan.

Še bi lahko klepetala v nedogled, saj ima najdaljšo delovno dobo v našem kolektivu. Toda čas naju je pregnal, pa sva končala. V imenu Brestovega obzornika sem mu še zaželel srečno vožnjo v letu 1971.

M. Šepec

Potreba po večjem izvozu

Znano je, da je letos prišlo do precejšnjega izpada v izvozu. Eden izmed glavnih vzrokov je v naši usmerjenosti na ameriški trg in recesija na tem trgu, ki jo je podkrepilo še nekaj velikih stavk. Spomladi letos so stavkali pristaniški delavci polna dva meseca in pol. Takrat se je pred lukko v New Yorku nabralo toliko blaga, da so količine zadovoljevale potrebe za polne tri mesece. V jesenskih mesecih se je tej veliki stavki pristaniških delavcev priključila še stavka v avtomobilski industriji, kjer samo firma General Motors zaposluje 750.000 delavcev. Vsa ta ogromna množica je stavkala več kot dva meseca. Trenutno stavkajo delavci železniško transportnih podjetij. Stabilizacijskim ukrepom, ki jih je začela uveljavljati republikanska vlada (omejevanje kreditov, povišana obrestna stopnja in podobno) v letu 1969, so se letos pridružile še te velike stavke, ki so pripeljale ameriško gospodarstvo v precej resno krizo. Nezaposlenost narašča. Po neuradnih podatkih ocenjujejo, da je že več kot 6 milijonov delavcev brezposelnih. Razumljivo je, da vsa ta množica ljudi, ki ne ustvarja, tudi trošiti ne more, predvsem pa ne more kupovati dobrin, ki niso nujno potrebne.

Vse to je imelo za posledico, da smo v Združene države Amerike izvozili tudi manj naših izdelkov. V letu 1969 smo dosegli vrednost izvoza v višini 3.763.000 ameriških dolarjev in smo bili prvi med lesno-ndustrijskimi podjetji v Jugoslaviji. Za leto 1970 pa ocenjujemo, da bomo dosegli komaj 2.500.000 dolarjev. Ta izpad lahko v celoti pripišemo opisnemu stanju na ameriškem tržišču.

Da se ne bi ponovila situacija iz letošnjega leta, smo našo komercialno aktivnost usmerili na zahodnoevropska tržišča. Vse do letos izvoz v Zahodno Nemčijo za nas ni bil zanimiv. Cene, ki smo jih dosegali na tem tržišču,

so bile tako nizke, da se nam prodaja ni izplačala.

Po revalvaciji marke in dodatni petodstotni premiji pa so se pojavile možnosti za vključevanje v to tržišče.

Z intenzivno obdelavo trga smo vzpostavili nekaj stikov z nemškimi firmami in nekaj poslov smo že spravili pod streho. Videti pa je, da se nam na tem trgu odpirajo širše možnosti.

Tudi za vzhodno Evropo kaže, da se bodo možnosti povečale. Znano je, da v Sovjetsko zvezo nismo izvažali že vrsto let. Praktično od takrat, ko smo prenehali s proizvodnjo pisalnih miz za to tržišče. Letos smo tja pro-

dali prvo količino jedilnic. Upamo, da nam bo v prihodnjem letu uspelo, da bodo v Sovjetski zvezi naročilo v še večjem obsegu ponovili in razširili.

Tudi na ostala vzhodnoevropska tržišča smo pred leti izvažali manjše količine. Na večji uspeh tudi letos ne računamo. Zaključenih imamo le za okrog 150.000 klirinških dolarjev blaga. Mogoče bo med letom ta vsota še malo narasla na račun nekaterih kompenzacijskih poslov.

Tudi za ostale evropske dežele bomo morali znova proučiti možnosti, čeprav so zlasti v Franciji in Veliki Britaniji spričo devalvacije njihove valute možnosti manjše. V nordijskih deželah bomo morali nadaljevati letošnja prizadevanja iz drugega polletja in povečati plasma naših izdelkov. S posebno pozornostjo bomo morali obdelati možnosti za plasma programa Larsen ki je prav ta čas v izdelavi.

Ne glede na vse težave, ki so nas letos spremljale pri izvozu, moramo v prihodnjem letu vložiti nove napore in povečati izvoz. S tem bomo pomagali sebi in širši družbeni skupnosti. Na Brestu je spoznanje o nujnosti izvoza že zelo dolgo prisotno, rekel bi, od ustanovitve podjetja. Le glede na konjunktura niha nja smo zdaj pa zdaj odstopili od začrtane poti. Če pa mislimo na vse napovedi, ki so v zvezi z gospodarskimi gibanji za leto 1971, je naš edini izhod prav izvoz. Če to vprašanje ocenjujemo z našimi trenutnimi možnostmi, potem povsem realno menim, da bo obseg izvoza v višini pet milijonov dolarjev dosegljiv.

To pa morata biti naša naloga in cilj.

Tone Kebe

Gradnja nove moderne štiripasovne ceste od Vrhniko proti Postojni dobro napreduje. Graditelji so tudi z vremenom več kot zadovoljni

PO LIBIJI IN MAROKU

V novembru sem obiskal severno Afriko, da bi raziskal tržišče v Libiji, Alžiru in Maroku, se pravi v deželah Magreba, čeprav Libije nekateri ne štejejo več v Magreb zaradi političnih, pa tudi geografskih razlik med njo in ostalimi tremi deželami.

V političnem in gospodarskem stanju teh dežel se še vedno kažejo posledice kolonialne preteklosti. Medtem ko so bili Tunis, Alžir in Maroko pod Francozi, ki so narodu pustili več svobode in mu znali tudi vtisniti pečat svoje kul-

ture, je Libija živela pod mnogo tršiimi kolonizatorji. V stoletjih turške vladavine so samo sekali gozdove pri obalnem pasu, dežela je bila v polnem mrtvilu. Po cvetoči kulturi latinskega Rima in začetnem zagonu srednjeveške arabske kulture, ki jo je sicer le rahlo oplazila, je dežela pričakala srednje čase bolj podobna fosilu iz časov bakrene dobe. Tudi italijanska vladavina med obema vojnoma libijskemu narodu ni prinesla napredka. Italijani so Libijo izbrali samo za ekspanzijski prostor za svojo nezaposleno delovno silo in so v obalnem pasu naseljevali kolone, ki so nekatere dele

zopet zasadili predvsem z oljkami in nekaj tobaka. Po drugi svetovni vojni so Libijo upravljali vse do leta 1951, ko je postala svobodna kraljevina, vendar so njihovi svetovalci ostali v deželi še več let. Libiji so zapustili svoj administrativni sistem in bankarstvo, ki je še danes vezano na Veliko Britanijo. V tem času so skromni začetki poljedelstva spet zamrli. Leta 1969 je v septembru prišlo do revolucije. Na oblast je prišla vlada, sestavljena predvsem iz oficirjev,

dežel preveč narasla. V prvi vrsti pa so Libijci trgovci. Trgujejo z vsem, celo z ženami. Ker mora vsako tuje podjetje, ki nastopa v Libiji, imeti vsaj libijskega partnerja, je za 10 do 30 odstotkov napredaj tudi podpis. Kot trgovci so lokavi in precej oprezní. Najraje bi blago prodali, še preden so ga dobili. Skladišč in zalog praktično ne poznajo, ker naročajo blago vedno le v majhnih količinah, pa raje večkrat.

Tudi pohištvo praktično vse uvažajo. V zadnjem času so ob državni podpori sicer razširili nekaj mizar-skih delavnic v nekakšno industrijo, ki pa ni kvalitetna. Že pri prvem naročilu šolskih klopi se je zataknilo. Vsaj še nekaj let bo trajalo, da bo ta investicija, zrastle v upoštevanje vreden dejavniki na tržišču.

V uvozu prevladujejo Italijani, ki poleg izredno nizkih cen nudijo tudi dobre plačilne pogoje in so pripravljani čakati na plačilo tudi do štiri mesece. Seveda oni narekujejo tudi stil. Najbolje se prodaja pohištvo na visokih nogah, ki je čimbolj ornametirano, v visokem sijaju, predvsem temnih tonov. Se pa najde na trgu tudi pohištvo danske, angleške, nemške in jugoslovanske izdelave. Od Brestovih proizvodov so se zanimali trgovci predvsem za Living, vendar so vsi hoteli še eno vitrino, manjšo po dimenzijah, mogoče celo z ogledalom. Program Y se jim je zdel lep, vendar mnogo predrag. Mnogi so se spraševali za Claudio in Aleksandro, cena pa jim je bila le precej visoka.

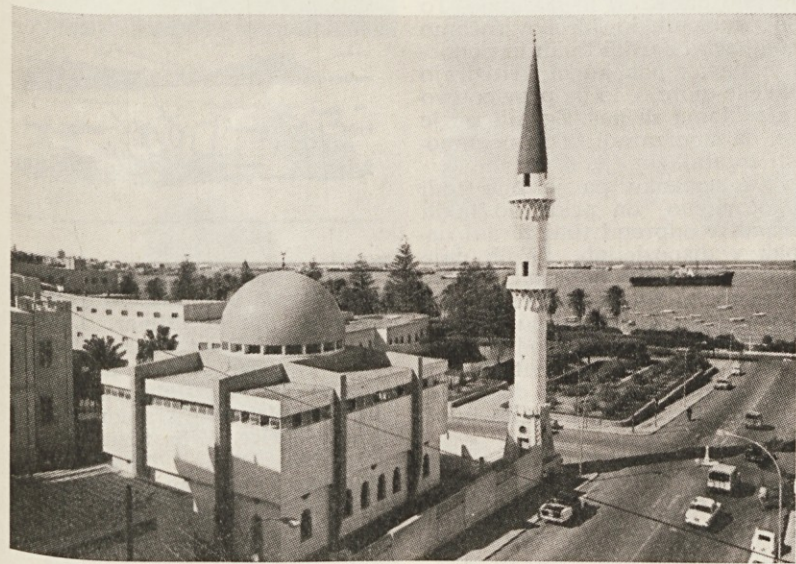
Drugačen položaj pa je v Tunisu, Alžiru, in Maroku. Te dežele so postale svobodne po drugi svetovni vojni. Maroko in Tunis so Francozi izpustili iz rok kmalu zatem, ko so se v deželi pojavila odporiška gibanja. Alžirci so za svojo svobodo bojevali dolg boj, saj so bili najdalje pod francosko upravo in so jih Francozi imeli za del Francije. Nafto, ki je sicer glavni vir dohodkov v arabskih deželah, so odkrili samo v Alžiru, vendar je izkoriščanje šele v začetni fazi. Poljedelstvo je v vseh treh deželah precej razvito, posebno v Tunisu, kjer je tudi glavni vir dohodkov. Maroko živi predvsem od izvoza fosfatov.

Precej razvito je obrtništvo, predvsem v Maroku, ki se lahko pohvali

s tradicijo še iz časov andaluzijsko-mavrske kulture. Čeprav so državno-politične ureditve različne, Maroko je kraljevina, Alžir in Tunis pa imata socialistično ureditev, je vsem trem deželah skupna želja po čimbolj samostojnem gospodarstvu, čeprav se zelo počasi trgajo od nekdane matične dežele Francije. Vse tri dežele skušajo po najboljših močeh razviti svojo lastno industrijo, ki ji dajejo prednost pred uvozom. Tako je tudi v trgovini s pohištvom. Vse tri dežele so namreč že od leta 1964 prepovedale uvoz. Tunis je s pomočjo Švedske in Nizozemske zgradil dve tovarni, ki krijeta vse potrebe 4 milijonskega ljudstva. Ljudje pa so še vedno precej revni in jih ima le malo toliko kupne moči in potreb, da bi kupovali pohištvo.

V Alžiru so do nedavnega v izjemnih primerih dovoljevali uvoz predvsem stolov, končujejo pa poleg sedanjih še tu nove tovarne, ki naj bi popolnoma zadostovale domačim potrebam. Maroko ima sam zelo močno razvito pohištveno industrijo in obrt, celo izvažajo pohištvo v špansko-mavrskem stilu — ročno delano, močno izrezljano masivno pohištvo, vse površine obdelane v bas-reliefu. Vsi trgovci so sicer z zanimanjem gledali naše prospekte in obljubljali, da bodo skušali dobiti dovoljenje za uvoz, vendar bo verjetno ostalo le pri besedah, kajti po arabskih običajih bi bilo nevljudno odpraviti nekoga, ne da bi pokazali vsaj zanimanje za to, kar ponuja.

B. Gvardijančič

Slikovit pogled na pristanišče v Tripolisu

ture, je Libija živela pod mnogo tršiimi kolonizatorji. V stoletjih turške vladavine so samo sekali gozdove pri obalnem pasu, dežela je bila v polnem mrtvilu. Po cvetoči kulturi latinskega Rima in začetnem zagonu srednjeveške arabske kulture, ki jo je sicer le rahlo oplazila, je dežela pričakala srednje čase bolj podobna fosilu iz časov bakrene dobe. Tudi italijanska vladavina med obema vojnoma libijskemu narodu ni prinesla napredka. Italijani so Libijo izbrali samo za ekspanzijski prostor za svojo nezaposleno delovno silo in so v obalnem pasu naseljevali kolone, ki so nekatere dele

le-ta se je takoj naslonila na Egipt, s katerim se sedaj s Sudanom in Sirijo dogovarjajo o federaciji. Proti koncu petdesetih let so bila odkrita ogromna naftna ležišča in danes je Libija eden izmed največjih izvoznikov nafte na svetu.

Kljub temu, da morajo za svoj obstanek upoštevati vse, tudi najosnovnejše stvari za prehrano, pa jim nafta prinaša take dobičke, da so edina dežela v tem delu sveta s pozitivno plačilno bilanco. V zadnjem času so začeli razvijati industrijo, vendar je še vedno na stopnji večjih obrtniških delavnic predvsem za finalizacijo izdelkov, katerim bi cena zaradi prevoza iz bolj oddaljenih

Uspeh tudi na Poljskem

Wystawa Jugoslawskie mebli

Tako so sicer skromni plakati vabili Poljake na razstavo jugoslovanskega pohištva v Varšavi v dneh med 21. novembrom in 2. decembrom 1970. Imeli so kaj videti, saj so razstavljeni izdelki presežali njihove možnosti za nakup, ne toliko zaradi relativno visokih cen, pač pa zato, ker takega pohištva na Poljskem preprosto ni moč dobiti.

Polska Rzeczpospolita Ludowa — kot se Poljska uradno imenuje — je druga država vzhodne socialistične skupnosti, ki jo Brest želi zainteresirati za svoj standardni program in jo vključiti v spisek potencialnih kupcev. Priložnost za to se je ponudila novembra letos, ko smo prek Slovenijalea pokazali Poljakom naši Tamaro in Polono s pripadajočima sedežnima garniturama na razstavi jugoslovanskega pohištva.

Razstava je bila v prostorih ugledne zgradbe Palače znanosti in kulture prav v središču Varšave. V pritličnih prostorih te monumentalne zgradbe, ki jo je Stalin »podaril« poljski prestolnici, so v okolju, v katerem ni bilo potrebno nikakršno aranži-

ranje, pokazali pohištvene izdelke svojih proizvodnih partnerjev še vodilni jugoslovanski izvozniki. Konec na 4. strani

Palača kulture in znanosti v Varšavi

Uspeh tudi na Poljskem

Wystawa Jugoslawskie mebli

Nadaljevanje s 3. strani
ki — Exportdrvo, Jugodrvo in Šipad, tako da je bila konkurenca zelo močna. Med približno 60 različnimi garniturami sta se dobro odrezali Tamara in Polona, saj sta po anketi obiskovalcev zasedli 9. oziroma 6. mesto. S tem so obiskovalci razstave vsaj posredno lahko pripomogli h komercialnemu učinku, ker so se na podlagi rezultatov te ankete poslovodje poljskih trgovskih hiš tudi odločali za nakup pohištva. Kljub manjšemu prodajnemu učinku smemo Brestov napotiti oziroma prikaz naših novjših izdelkov oceniti za uspešen, komercialno upravičen. Praksa njihovega centralističnega sistema iz preteklega obdobja to potrjuje, zato se v prihodnjih letih lahko nadejamo povečane prodaje na to novo tržišče.

Obisk na razstavi je podobno kot v Moskvi presegel naša pričakovanja. Številni obiskovalci so spontano dajali priznanja estetskemu videzu, funkcionalnosti, površinski obdelavi, kvaliteti in navsezadnje tudi kvantiteti razstavljenega pohištva, kar je laskavo priznanje jugoslovanske pohištveni industriji. Polona je bila deležna posebne pozornosti zaradi vgrajenega ležišča, obe omari pa tudi zaradi možnosti za nakup posameznih elementov in s tem možnosti za kombiniranje. Po mnenju večine je bilo vse »naj...«, na žalost pa tudi cena, saj si poprečni poljski državljani s poprečnimi osebnimi dohodki — okrog 900 N din — ne more privoščiti takega luksuza, da bi kupil tako pohištvo tudi če bi ga mogel. Poljaki sicer proizvajajo tudi visoko kvalitetno pohištvo, ki pa ga ne nudijo domačemu potrošniku, ampak gre vse v izvoz. Kljub mršavi izbiri pohištva v poljskih trgovinah pa imajo dokaj dobro razvit estetski čut in okus za izbiro, saj si znajo stanovanja lično in okusno urediti, kar sem imel priložnost tudi videti. Imajo velik smisel za improvizacijo, ker si znajo iz preročnega materiala ustvariti prijeten družinski kotiček.

Dežela Sienkiewicza, madame Curie in Chopina je ponosna na svojo zgodovinsko in kulturno dediščino. Stari del mesta — rynek — s srednjeveškim okoljem odseva ta poljski ponos, saj so ga po Hitlerjevem opustošenju obnovili v povsem stari, izvirni obliki. Kljub temu, da od 80 odstotkov nekdanje metropole ni ostal kamen na kamnu, so najprej z vso skrbnostjo izbrskali iz arhivov stare načrte in stari del mesta obnovili v povsem takem slogu kot je bil pred zadnjo vojno. Mestu niso prizanesle zavezniške bombe, frontno divjanje, ob znani vstaji Poljakov proti Nemcem pa so se le-ti divjaško znesli nad preostalim delom mesta, zlasti nad židovskim

ghetom. V Varšavi, ki je pred vojno štela 1.200.000 prebivalcev, je po vojni ostalo le 600.000 prebivalcev, gmotno razdejanje pa je bilo tako strahovito kot v nobeni prestolnici sveta. Kljub temu so do sedaj uspeli večino mesta obnoviti in kaže dosti bolj velemestno podobo kot ob prvem obisku leta 1957, ko si zadeval ob razvaline na vsakem koraku. Nesporno je, da je Poljska v drugi svetovni vojni prispevala največ materialnih in človeških žrtev glede na površino državnega ozemlja in število prebivalcev. Močna narodnostna zavest, ki jo še stopnjuje cerkveno-katoliška zavzetost, je ohranjala poljski živelj skozi burna zgodovinska obdobja, da ni podlegel raznoročnemu pritisku evropskih velesil. Tragedija poljske države je v njenem zemljepisnem položaju, ko je imela in še ima dve močni sosedbi, ki sta v svojem imperialističnem hotenju izmenoma krojili usodo poljske državnosti in naroda.

Sicer pa so Poljaki vedri ljudje, za pogovor zelo dostopni in ne skrivajo svojih simpatij do Jugoslavije in njene družbene ureditve. Radi žive sproščeno in se ob večerih zabavajo, saj je v sleherni restavraciji vsak večer glasba s plesom. Glede na dokaj visoke cene gostinskih uslug ostaja presenečen, kako so restavracije in ostali zabavišni prostori vsak večer polni. Prostor v najboljšem — in tudi najdražjem — varšavskem kabaretu s kvalitetnim barskim programom si moraš rezervirati vsaj nekaj dni prej, če hočeš biti tam. Za Jugoslovane je kljub polni zasedenosti le še našlo nekaj prostora, kjer smo potem nalezli na širokosrčno gostoljubje Poljakov. Ko pa je zapel še Saša, naše gore list, smo se počutili kot doma. Naša mala časna jugoslovanska kolonija tudi v Varšavi ni pozabila svojega državnega praznika. Ob skromni zakuski smo se spomnili štirih prostih dni, ki jih naši sodelavci preživljajo v domovini.

—0—
Če ob koncu bežno pregledam enotedensko bivanje v Varšavi s poslovnega vidika, ugotavljam naslednje:

Prav je, da Brest svoje prodajne prijeme uveljavlja tudi na takih področjih, ki doslej zanj iz razumljivih razlogov niso bila zanimiva. Vzhod bo z redno plačilno sposobnostjo postal zanimivejši tudi zategadelj, ker bo mogoče tja plasirati naš standardni program dnevnih sob in jedilnic v večjih količinah, kar za konvertibilni zahod ne moremo trditi. Uspehov pa se lahko nadejamo le, če bomo na teh tržiščih stalno pričujoči in če bomo sistematično sledili njihovim potrebam, ki sicer niso kdovekako zahtevne. In končno — ne Rusi ne Poljaki ne bodo ničesar kupili po prospektu, temveč jim je potrebno dati priložnost, da vse vidijo, otipajo in preskusijo. Za to pa so najboljše občasne razstave in komercialni sejmi.

I. Lavrenčič

Gornji prizor je malo nenavaden: železniški vagoni v Cerknici. To je nov korak BRESTA in železnice k cenejšemu prometu z našimi izdelki. Ob novem skladišču so položeni tiri, na katere pripeljejo z Rakeka vagone s pomočjo kamiona in posebne desetosne prikolice. Vagone lahko po želji premika od enega do dru-

gega skladiščnega prostora. Ko so polni, jih spet naložijo na specialni transport, ki jih prepelje do »prave proge« na Rakeku.

Izdelki, naloženi v vagone so seveda namenjeni predvsem za domača oziroma evropska tržišča, medtem, ko dobivajo kontejnerji vedno večjo vlogo v prekomorskem prometu.

NOV POLIRNI STROJ - NOVE TEŽAVE

Novembra smo dobili v tovarno nov avtomatski polirni stroj. Stroj je zadnji dosežek na področju poliranja ploskev. Ima šest zaporedno grajenih polirnih valjev in dva čistilna valja. Elementi se dajejo v stroj s pomočjo pomične mize, katere hitrost je mogoče spreminjati od 3 do 5 tm v minuti. Da je površina dovolj kvalitetno spolirana, je treba pot ponoviti štiri do petkrat. Do tukaj je vse v redu in prav, potem pa pride do začetnih težav, ki se ponavljajo ob vsaki nabavi novih strojev. Pregovor pravi, da se

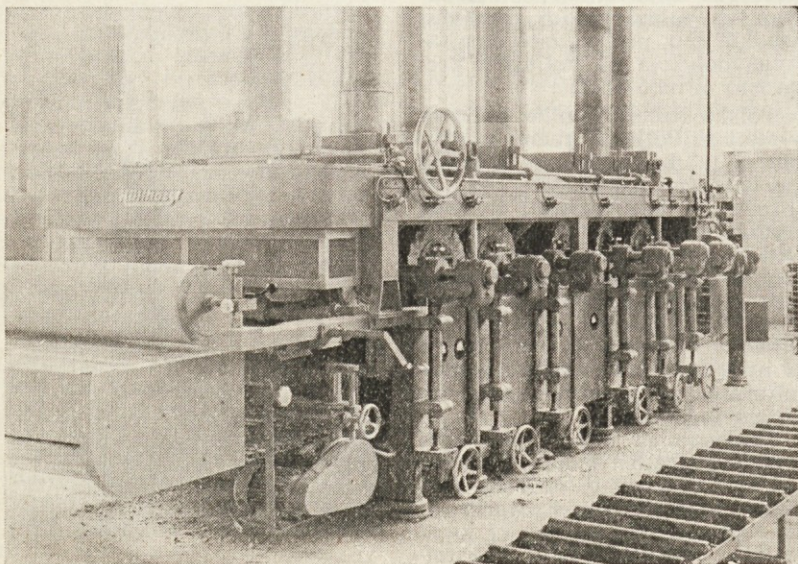
zgodovina ponavlja, in to drži tudi za polirni stroj.

Ko je bil stroj priključen in pripravljen za poliranje, niso bile potrebne eshaustrske naprave za odvajanje prahu, ki nastaja pri poliranju in hlajenju polirnih valjev, ko se segrevajo med poliranjem. Drugič nismo poznali polirne paste, ki bi najbolj ustrezala našemu polyesteru in pogojem dela v naši tovarni. Največje težave pa nam delajo naši elementi, ki niso ravni in preveč odstopajo v debelini. Pri vseh teh pomanjkljivostih na elementih

pa polirni stroj ni in ni hotel kvalitetno polirati.

Zaradi teh pomanjkljivosti smo morali polirne valje, ki so za te ploskve pretrdi, razredčiti, tako da se lahko prilagajo neravnim površinam. Tudi s to spremembo stroj še ni tako urejen, da bi bili zadovoljni s kvaliteto. Treba bo še naprej delati na tem, da bo stroj dal tisto, kar lahko v naših razmerah da. Že dolgo časa veljavna praksa pa je, da za nabavo strojev sredstva imamo, za priučetev delavcev na novih strojih pa ne. Če bi bilo to urejeno, gotovo ne bi bilo takih in podobnih pomanjkljivosti oziroma težav, ko dobimo nove stroje.

A. Otoničar

Avtomatski polirni stroj v Tovarni pohištva Cerknica

Hitreje odpravljati

Ne bi razpravljajal o natrpanem skladišču gotovih izdelkov, saj je očitno, da prodaja ne narašča skladno s povečano proizvodnjo. Zaloge v skladiščih pa seveda vplivajo na nelikvidnost, o čemer je bilo govora tudi na sestankih s kolektivi poslovnih enot.

Prav gotovo bi moralo biti sedaj vprašanje prodaje eno izmed najvažnejših vprašanj. Samoupravni organi bi morali med drugimi sprejeti tudi ukrepe o okrepitevi prodajne službe. Blago ne bi smelo ležati v skladišču, ker tudi tako izgublja vrednost.

Vodstvo podjetja si nedvomno prizadeva, da bi prodaja hitreje stekla. Vendar je to v tem času težko, saj so nam znani stabilizacijski ukrepi zveznega izvršnega sveta. Situacija na tem področju je trenutno zelo težka, zato bi se morale vse službe, ki skrbijo za bo le-ta, vsaj v okviru možnosti, solidno stekla.

Pretekli teden sem bil prisoten na sestanku, ki je bil v odpremni službi v Tovarni pohištva Cerknica. Na tem sestanku je bilo ugotovljeno, da smo letos dobili mnogo reklamacij in da je od teh 20 odstotkov takih, ki jih je povzročila nepravilna odprema. Pogosto se zgodi, da se odpremi kupcu povsem drugo pohištvo, kot ga je le-ta naročil. Pohištvo dobavimo v povsem drugem furnirju ali površinski obdelavi kot je bilo naročeno in podobno. To so problemi, ki jih povzročamo sami sebi. Zaradi takih in podobnih napak nas kupci kritizirajo kjer le morejo, to pa prav gotovo ni reklama za nas. Zgodilo se je že, da smo zaradi takih neumnosti izgubili kupca.

Na sestanku pa je bilo tudi ugotovljeno, da pride do takih napak v odpremi tudi zaradi napak v dispozicijah, ki jih daje prodajna služba odpremi. Velikokrat ugotovijo pri odpremljanju ali pa celo že na tržišču napake, ki jih povzroča proizvodnja. Preprosto pozabimo vstaviti v karton ta ali oni element, da ne govorimo o različnih okovjih in vijakih.

Naš skladiščni prostor je prav gotovo dovolj velik, seveda pa bi morali biti izdelki vskladiščeni

načrtno in strokovno. Večji red v skladiščih bi omogočil hitrejšo in doslednejšo odpremo, po drugi strani pa tudi hitrejšo nakladanje. Zaradi nereda, ki je trenutno v skladiščih gotovih izdelkov, sedaj nakladajo kamione tri do štiri ure in več.

Prav gotovo očitki, da kamione ali pa, kar je novo — vagoni, predolgo nalagajo, niso povsem upravičeni. Samo Tovarna pohištva Cerknica ima gotove izdelke vskladiščene na petih različnih krajih in je odprema največkrat koordinirana z izdelki Tovarne pohištva Martinjak.

Poleg drugih težav se pojavlja tudi vprašanje stimulacije odpremnih delavcev. Akordi, ki so sedaj v veljavi, niso najbolj vzpodbudni.

Poslovni svet Tovarne pohištva Cerknica je sklenil zelo prav, ko je dal akorde odpremnih služb pregledati komisiji za organizacijo in vrednotenje delovnih mest.

Glede na problematiko, ki se pojavlja na področju prodaje, zlasti pa opreme, je treba čimprej uresničiti predlog službe za organizacijo dela, po katerem bi se organiziralo odpremno službo tako, da bi vodja skladišča s svojimi skladiščniki skrbel za strokovno skladiščenje in za stoodstotno odpremo gotovih izdelkov kupcem.

J. KLANČAR

Brestov obzornik, glasilo kolektiva Brest Cerknica. Odgovorni urednik Danilo Mlinar. Urejuje uredniški odbor: Vojko Harmel, Jože Klančar, Janez Lavrenčič, Danilo Mlinar, Dubrovka Pazič, Vinko Mahne, Branko Milek, Franc Mulec, Miha Šepce, Franc Štrukelj, Dušan Trotošek in Zdravko Zabukovec. Tiska Železniška tiskarna, Ljubljana

Seminar v Rakovem Škocjanu

Seminar za mlade komuniste in aktivno mladino sta organizirali komisiji za idejno-politična vprašanja pri občinski konferenci ZKS Cerknica in Zveze mladine ZMS v sodelovanju z Delavsko univerzo Boris Kidrič iz Ljubljane.

Seminar je bil namenjen predvsem mladim komunistom, da bi znanje, pridobljeno na tem seminarju, posredovali ostalim mladincem v vaških aktivih. Seminar je bil bolj informativnega značaja, saj so bili slušatelji seznanjeni samo z nekaterimi vprašanji, s katerimi se srečujejo v vsakdanjem življe-

nju. Bil je strnjen na štirinajst pedagoških ur. Za lažje razumevanje posameznih vprašanj so poskrbeli tudi z razgovori po vsakem predavanju. Tako so vsi prisotni zares sodelovali in ne samo poslušali.

Program predavanj je bil zelo zanimiv. Pričel je tovariš Janez ŠKERJANEC, predavatelj na Višji šoli za politične vede v Ljubljani. Predaval je o nekaterih značilnostih sedanjega gospodarskega stanja. Dotaknil se je predvsem vprašanj okrog kreditiranja, inflacije in devalvacije. Mlade slušatelje je predvsem zanimalo, kakšni ukrepi so bili

storjeni proti inflaciji, pred katero si danes ne smemo več zakrivati oči, saj je v naši državi kar petnajst odstotna. V razgovoru so se dotaknili tudi vprašanja, ali je že čas za devalvacijo ali ne, ki je nastalo ob odstopu tovariša Miljaniča.

Dipl. pravnik Jože VIDMAR je govoril o samoupravljanju v delovnih organizacijah in o krajevnih skupnostih kot samoupravni skupnosti občanov. Naša družbena ureditev orja ledino novega sistema. Do resnične samouprave v dosedanjih obdobjih še ni prišlo, smo še vedno

Konec na 5. strani

Novoletno kramljanje

Leto 1970 mineva, z njim uspehi in nove dileme, pomembne obletnice, uresničene in nedosežene želje. Spet si bomo voščili srečno, da bi le bilo...

Za novoletni pisani vrtljak želja in obrazov v Brestovem obzorniku sem izbral Tomislava Žagarja, dijak Tehniške srednje šole, Alojza Klančarja, šefa transporta na Brestu, Marijo Udovič, tajnico glavnega direktorja, Toneta Lovka, inštruktorja lakirne v Tovarni pohišva Martinjak, Dragico Hiti, delavko v pakirni v Tovarni pohišva Martinjak, Petra Kraševca, mizarja v Tovarni pohišva Martinjak, Ivana Tekavca, inštruktorja v TPC in Toneta Kandareta, inštruktorja v stolarni Tovarne pohišva Stari trg.

Pogovarjal sem se z njimi na njihovih delovnih mestih, na hitro, ne zato, da bi mnogo zvedel; hotel sem najti samo droben utrinek njihove in naše intime, samo hipec prednovoletnega razpoloženja.

KAJ PRIČAKUJEŠ OD PRIHODNOSTI?

Rad bi prizadevno študiral in nekoč končal fakulteto. Brestov štipendist sem in si močno želim, da bi delal na Brestu, ki je velika industrija.

KAJ MISLIŠ O MAKSI MODI IN DOLGIH LASEH?

Maksi moda mi ni všeč. O dolgih lasih pa: dolgi lasje — kratka palet.

BOŠ SILVESTROVAL V SLOVENIJI ALI DOMA NA HRVATSKEM? KAJ SI ŽELIŠ V LETU 1971?

Silvestroval bom pri stari mami v Cerknici. Želim si, da bi uspešno končal drugi letnik Tehniške srednje šole — lesne stroke in da bi bil mir in gotovost v svetu.

Tomislav Žagar

Marija Udovič

KAJ VAS JE V LETU 1970 NAJBOLJ RAZVESELILO?

Več stvari; ne morem se odločiti, kaj najbolj. Morda darilo za rojstni dan.

VAŠE ŽELJE ZA LETO 1971?

Osemurni delovnik
S KOM BOSTE SILVESTROVALI?
Menda v krogu domačih v Zelšah, pa se še nisem odločila.

(Več od nje nisem uspel iztisniti, kaj sta brnela telefon in telex, oba hkrati.)

Tone Lovko

KAKO OCENJUJETE PRETEKLO LETO S POSLOVNEGA VIDIKA?

Govoril bom o Tovarni pohišva Martinjak, kjer razmere precej dobro poznam. Bilo je težavno zaradi nerazčiščenega programa proizvodnje. Delali smo preveč artiklov, pri tem pa sta bili priprava in šablona zacija zelo dragi. Tehnologijo in strojni park smo imeli pripravljeno za kvalitetno stilno pohištvo, delali pa smo tudi precej galanterijskih izdelkov. Strojni park ni bil dovolj racionalno izkoriščen, pa tudi tapetništvo ni šlo po programu.

BO DEDEK MRZ DOMA LETOS SPET RADODAREN?

Osebnosti cilje sem dosegel. Imam hišo, avto, otroci so v šoli, zato bo dedek Mrz prinesel Toniju in Sandiju več kot lani.

VAŠE ŽELJE V LETU 1971?

Kolektivu želim, da bi bili vsi zadovoljni, od snazilke do vodilnih, človeštvu pa, da bi bil mir, narodi, ki še trpijo, pa svobodni.

Alojz Klančar

KAJ VSE VAS JE JEZILU MED LETOM?

Motilo me je naročanje prevožov (kamionov). Kamion nekdo potrebuje ta trenutek, naroči pa ga čez pol ure... Imel sem težave s socialnim zavarovanjem, ki mi je skušalo krati pravice. In na sploh: vsepovsod v Jugoslaviji se preveč pije, zato delo ne more tako teči, kot bi bilo potrebno.

KAKO KAŽEJO ZVEZDE BRESTU V LETU 1971?

Če poslušam zvezne organe, bi sodilo, da bodo vsa podjetja splavala, če pa pogledaš v praksi, pa jemlje država gospodarstvu vse preveč, da bi bilo sposobno samo sebe razvijati. Brest ima prednost pred drugimi podjetji, ker je dobro vpeljan v izvoz in ima dokončano rekonstrukcijo.

KJE IN KDAJ BOSTE SILVESTROVALI?

Z ženo doma ob televizorju (otroci gredo po svojih poteh); če bo program dober — do konca programa.

SO SE VAM LANSKE NOVOLETNE ŽELJE IZPOLNILE?

Ne, nekaj jih bo ostalo še za leto 1971. Delovno mesto sem morala večkrat zamenjati, morda zato, ker sem mlada. Motijo me razlike med osebnimi prejemki in me bodo, kaže, še naprej.

ZABAVE JE NA BLOKIH VEČ KOT V DOLINI. (Dragica je Bločanka.) BOSTE SILVESTROVALI V NOVI VASI?

Tokrat pa ne, za spremembo bom silvestrovala na Gorenjskem.

CILJI ZA NOVO LETO 1971?

Nič posebnega.

(Več mi ni hotela zaupati)

Dragica Hiti

KATERE ŽELJE SE VAM V LETU 1970 NISO URESNIČILE?

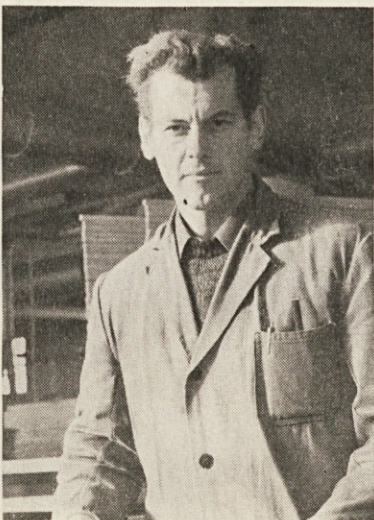
Loška dolina za to zimo še ne bo dobila smučarske vlečnice.

S KAKŠNIMI ŽELJAMI STOPATE V NOVO LETO?

Želim si, da bi mladinci smučarjitekači, ki jih sam vzgajam, čimbolj napredovali, saj smo pred nedavnimi na Pokljuki videli, da še vedno precej zaostajamo za drugimi smučarskimi klubi. Imamo zelo skromno opremo. Po dolgem zatišju smo šele lani začeli oživljati nekoč zelo močno smučarsko dejavnost v Loški dolini. Vas Dane v Loški dolini je dala vrsto odličnih smučarjev-tekačev. Tudi sedaj je večji del mladine prav iz Dan.

KAJ BOSTE ŽELELI OB NOVOLETNEM VOŠČILU SVOJI DRUŽINI IN KAJ BO PRINESEL DEDEK MRZ VAŠIM OTROKOM?

Zdravje. Darinki in Toniju, ki sta še majhna, pa igrace. Smučk zaenkrat še ne bo.

Tone Kandare

Ivan Tekavec

NAŠE PODJETJE SE SREČUJE S PROBLEMI ZALOG, KAJ BI MORALI UKRENITI?

Zaloge gotovih izdelkov moramo prodati, ker sicer same sebe jedo. Širše gledano pa nisem pesimist. Brest je že bil v težavah, vendar nismo bili nikoli malodušni. Zaupam strokovnemu vodstvu podjetja, bo že našlo najboljše poti za rešitev sedanjih problemov, ki pa spet niso ne vem kakšni...

BOSTE TUDI VI SILVESTROVALI KAR DOMA?

Ne, na Štajersko jo bom mahnil. Upam, da bo veselo v krogu sorodnikov, doslej je bilo še vsako leto...

IN ŽELJE 1971?

Vsem Brestovcem dovolj zdravja in da bi se v kolektivu še naprej dobro razumeli.

KAJ VAS JE MOTILO PRI DELU V LETOŠNJEM LETU?

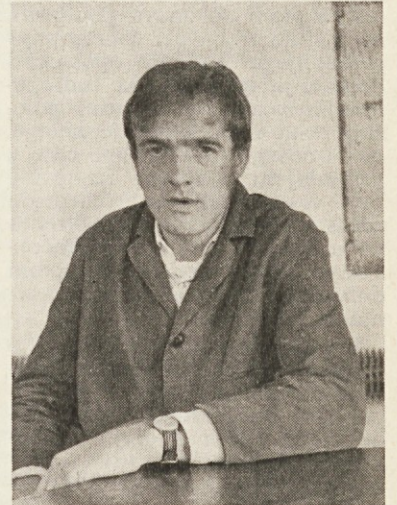
Stalno premeščanje z delovnega mesta na delovno mesto. Menda zato, ker imam kvalifikacijo. Pri tem sem bil večkrat prizadet pri osebnih dohodkih.

KATERE CILJE NAMERAVATE URESNIČITI V NOVOLETNEM LETU?

Rad bi šel v delovodsko šolo v Škofjo Loko. Sicer pa bi rad imel stalno delovno mesto.

KJE BOSTE SILVESTROVALI IN ZAKAJ PRAV TAM?

Če bo silvestrovanje v Novi vasi organiziral aktiv mladine, bom med organizatorji. Če pa ne bo, bom šel kam drugam, saj imam fička.

Peter Kraševac

Želja dovolj, skromnih in manj skromnih. Da bi bilo novo leto le srečno in zadovoljno!

F. Sterle

Seminar v Škocjanu

Nadaljevanje s 4. strani

iskalci novih oblik samouprave. Poseben del razprave je bil posvečen tudi konfliktnim situacijam v delovnih organizacijah in čedalje večjemu številu gospodarskih prestopkov v zadnjem času. Vsi so bili edini, da je treba prestopnike predstaviti javnosti. Tako bo njihova sramota večja, število prestopnikov pa manjše.

Tema o možnostih za vključevanje mladih v gospodarstvo, o kateri je govoril dipl. politolog Franc SLADIČ, je mlade še posebno zanimala. Posebno so se razgibali ob vprašanju, kako je z vključevanjem mladih v delovne organizacije, pa ob politiki štipendiranja, saj je bilo med poslušalci precej srednješolcev in študentov. Do kakšnih konkretnih zaključkov pa le ni moglo priti, ker se je vsak poslušalec omejeval na vprašanja v lastni delovni enoti, predavatelj pa je posredoval svojo temo preveč okvirno, nakazal je samo načelne rešitve, po katerih naj bi se mladi orientirali, ko srečujejo te in podobne pojave v svojih aktivih.

Zadnji predavatelj Ludvik GOLOB dipl. politolog, je govoril o idejnih temeljih Zveze komunistov in metodah dela te organizacije. Njegova tema je bila še posebno zanimiva, saj je bilo na sestanku okrog 60 mladih, ki so bili v Zvezo komunistov sprejeti pred nekaj leti. Zanimale so jih predvsem pravice članov, njihova organiziranost in naloge. Posebno pozornost so v razgovoru posvetili vprašanju religije in sodobnega človeka. Ne smemo si namreč zakrivati oči pred dejstvom, da cerkev širi svoj vpliv in postaja aktivna predvsem pri pridobivanju mladine.

Po zadnjem predavanju je bil razgovor s članoma republiške konference Zveze mladine Francem Gazvodo in Miho Verbičem. Razpravljali so predvsem o aktualnih

vprašanjih in nalogah mladine v zadnjem času. Nastal je živahen razgovor o konkretnih problemih aktivov v občini, o odnosih med političnimi organizacijami in delovnimi organizacijami ter o pogledih starejših na mladino. Ta razgovor je bil v sklopu neposredne pomoči občinskim organizacijam, da bi poživili njihovo dejavnost, ki je ponekod v zadnjem času precej upadla. Kje so temu vzroki? Predvsem v mladini sami. Ni več tistega zanosa, ki je včasih gradil ceste, ki se je boril za boljše življenje. Danes so vsi nekako samozadovoljni, ni več tiste gonilne sile, ni več časa. Nehno so v gonji za denarjem in za kariero, za delo v aktivih pa ni več časa. Kaj storiti?

Sodelovanje na seminarju je pokazalo, da mladina v cerkniški občini ni zainteresirana, saj probleme v njej stalno spremlja, vendar pa mnogo mladih stoji ob strani. Treba bo storiti vse za večjo aktivnost, pogoj pa je, da mora predstvo občinske konference delati enotno. Program dela mora biti skupen. Ne sme biti trenj v samem vodstvu. Premalo smo izkoristili ponujeno pomoč republiške konference Zveze mladine. Potrebno bo vztrajno sodelovanje obeh strani. Dela občinske konference zveze mladine ne smemo razbiti, pač pa specializirati. Pričeti bi bilo treba predvsem z vključevanjem mladih v Zvezo mladine in s stalnim spremljanjem njihovega razvoja. Treba je vsem mladim pokazati, kaj je sploh organizacija Zveze mladine in kakšen je njen pomen. Nujno bo treba večkrat sklicevati problemske konference, na katerih bi razpravljali o najbolj žgočih problemih v določene obdobjih.

Seminar je dosegel svoj namen. V razgovoru z mladimi je bilo zlahka ugotoviti, da si takih seminarjev še želijo, saj se med predavanji tudi osebno spoznajo, razpravljajo o svojih problemih in si izmenjujejo mnenja in delovne izkušnje.

Z. TROŠT

AKCIJA 75

24. oktobra je republiška konferenca Zveze mladine Slovenije sklicala prvi razgovor predsednikov oziroma predstavnikov aktivov Zveze mladine tistih delovnih organizacij, ki sodelujejo v Akciji 75, in predsednikov komisij za družbeno ekonomske odnose pri občinskih konferencah ZMS.

Prvi del razgovora je bil posvečen aktualnim gospodarskim vprašanjem v federaciji, s posebnim poudarkom na srednjeročnem načrtu Jugoslavije. Tudi v tej razpravi so znova poudarili, da bi bilo treba pri načrtovanju prihodnjega razvoja upoštevati dosedanje izkušnje, pa tudi pomanjkljivosti ter trenutni položaj. Le-ta nam narekuje naloge, da bi dosegli pričakovane cilje v prihodnjem obdobju. Tu gre v prvi vrsti za rešitev naslednjih vprašanj: investicije, cene, kreditno-monetarna politika, proračunska politika, uvoz in izvoz, osebni dohodki, negospodarska potrošnja in podobno.

V razgovoru sta sodelovala tudi predsednik komisije za družbeno-ekonomske odnose pri republiški konferenci socialistične zveze Viktor Avbelj in predsednik komisije za DEO republiškega zbora skupščine SRS, Jože Florjanič.

V razgovoru je tekla beseda tudi o namenu, vsebini in tehnični izvedbi tako imenovane Akcije 75. Republiška konferenca zveze mladine namerava posvetiti vso pozornost tudi problemu mladine in Zveze mladine v delovnih organizacijah. Zato bo organizirala vrsto pomembnih akcij. Najpomembnejša je nedvomno akcija, v kateri bo programirala in spremljala delo 75 aktivov Zveze mladine delovnih organizacij. Tako bo mladinskim aktivom pomagala v premagovanju njihovih vsakdanjih težav in pri vsebinskem programiranju njihovega dela.

Kdo bo nosilec akcije?

Predvsem bodo nosilci te akcije izbrani aktivni sami. Izbrali so jih tako, da so upoštevali velikost delovne organizacije, število mladine in pa, da so zastopane vse občine v Sloveniji. Razen aktivov in republiške konference bodo imele izredno pomembno mesto tudi občinske konference Zveze mladine. Seveda računamo tudi na pomoč, podporo in sodelovanje organizacij Zveze komunistov, organizacij Zveze sindikatov, samoupravnih organov in direktorjev izbranih delovnih organizacij. Z akcijo so seznanjene tudi občinske konference Zveze komunistov in občinski sindikalni sveti — po dogovoru z republiškimi vodstvi obeh organizacij — in razumljivo računajo z njihovim aktivnim odnosom. Nobene-ga dvoma namreč ni, da so uspehi te akcije v interesu vseh omenjenih.

Seveda izbira 75 aktivov ne pomeni, da so pozabili na ostale mladinske aktivne v delovnih organizacijah. Nasprotno, tudi delo z njimi bodo okrepili. Uspehi izbranih pa bodo spodbudno vplivali tudi na delo ostalih aktivov.

Akcija bo trajala do 15. marca. To pa seveda ne izključuje možnosti, da je ne bi kasneje ponovili, izbrali za drugo akcijo, druge aktivne ali kaj podobnega.

Kakšen je program akcije?

1. Usposabljanju bodo posvetili največjo pozornost. Zato bodo organizirali poseben seminar za predsednike teh aktivov (ki že traja v Bohinju). Seminar bo razdeljen na štiri dele (november, december, januar, februar), po tri dni. Pri vsem tem je pomembno tudi to, da bodo seminarji zahtevali individualno pripravo udeležencev in njihovo obveznost, da investicijo v njihovo usposabljanje opravičijo s kvalitetnim delom v aktivu ZMS.

Gre za usposabljanje čimveč članov Zveze mladine v vseh delovnih organizacijah. Zato bodo

pripravili predlog za vsebino izobraževalnega cikla, seznam gradiva in dali sugestije za predavatelje, ki jih bo treba izbrati predvsem iz lastne delovne organizacije, svoje občine in svoje občinske organizacije Zveze mladine. Pri tem je najpomembnejše, da bo v izobraževanje vključenih čimveč mladih. Zato bo treba po potrebi organizirati več skupin, upoštevati izmenska delo in vse drugo. Kako organizirati te oblike, bodo najlažje odločili v vsaki delovni organizaciji posebej.

2. Razvojni načrti so v tem trenutku izredno aktualni. Pri tem mislijo na razvojne načrte delovnih organizacij, pa tudi na ustrezne načrte občin, regij in republike. Zato bodo aktivni morali razpravljati o teh vprašanjih, opredeliti svoja stališča in svoje naloge.

3. Samoupravljanje v delovnih organizacijah mora biti stalna skrb Zveze mladine. Zato bodo vsi aktivni razpravljali o doseženi ravni samoupravnih odnosov v delovni organizaciji, o pomanjkljivostih in o predlogih za izboljšanje razmer. Predstavniki aktivov bodo sodelovali tudi na občinskih, regionalnih in na republiškem srečanju mladih samoupravljalcev, ki bodo njihov prispevek h kongresu samoupravljalcev Jugoslavije.

4. Kadrovska politika mora biti prav tako v središču pozornosti političnega dela. V tem obdobju bodo aktivni posvetili posebno pozornost vprašanju, ki sodijo v obseg kadrovske politike. Znotraj tega bodo posebno pozornost posvetili izobraževanju zaposlenih. Gre za oceno stanja v odnosu do splošnega, strokovnega in družbeno-ekonomskega izobraževanja in za opredelitev nalog.

5. Stanovanjska problematika.

6. Telesna kultura in rekreacija vseh zaposlenih.

7. Mladina v Zvezi sindikatov, mladi v Zvezi komunistov (tudi sprejem), mladi komunisti v Zvezi mladine in mladi v samoupravnih organizacijah.

ŠE VEDNO CAPLJAMO ZADAJ

Letos praznuje Zveza za telesno kulturo Slovenije 25-letnico svojega delovanja. Ko gledamo splošni napredek telesne kulture in športa v Sloveniji, kar zadeva množičnost in kvaliteto, se lahko vprašamo, kakšno je v tem pogledu stanje v naši občini.

Na žalost moramo ugotoviti, da pri nas v vseh pogojih celo zaostajamo za slovenskim poprečjem in da smo prej napravili korak nazaj kot naprej. V prvi vrsti nam primanjkuje strokovnih kadrov in amaterskih delavcev, ki bi bili pripravljeni delati na tem področju, kolikor pa jih je in po svojih močeh delujejo, so izgubili vso voljo za delo v nemo-gočih pogojih.

Telesna kultura in šport sta pri nas odrinjena vstran kot nepomembna dejavnost in nikogar od odgovornih v občini ni še zaskrbelo, zakaj je prenekatero društvo prenehalo delovati, ali pa deluje tako skromno, da mu naziv, ki ga ima, ne ustreza več.

Ne bomo naštevali, kako pomembna je telesna kultura za vzgojo mladine, za zdravje občanov, za delovno storilnost, za obrambno sposobnost dežele in tako naprej, kajti o vsem tem je bilo že toliko napisanega, da je zopet ponavljati. Radi pa bi, da bi o vsem tem vsaj enkrat razpravljali in kaj storili na ravni občine, kakor razpravljajo in ukrepajo o gospodarskih, političnih in drugih vprašanjih. In končno naj bi se tudi opredelili, ali bomo podpirali razvoj telesne kulture in športa v občini ali ne, kajti sedanja brezbriznost do teh vprašanj ne vodi nikamor.

Na zadnji seji občinske zveze za telesno kulturo Cerknica so predstavniki telesno-vzgojnih organizacij, društev in klubov, ki pri nas še delujejo, predložili program dela za leto 1971 in temu primerne predračune izdatkov. Le-ti pa ne zajamejo stroškov vzdrževanja, morebitne

Pri zadnjih točkah gre za oceno stanja in za iskanje rešitev, ki naj izboljšajo razmere. Stanovanjska problematika je še posebej aktualna, če upoštevamo razprave o oblikovanju nove stanovanjske politike v Sloveniji, telesno-kulturna problematika pa ob konferenci Zveze mladine o telesni kulturi, ko bo že decembra letos in, če upoštevamo kritične razmere na tem področju v Sloveniji, še posebej glede množičnosti.

Med akcijo 75 bo skupina, ki vodi to akcijo pri republiški konferenci ZMS, obiskala vse sodelujoče aktivne, po potrebi pa tudi večkrat. Posebno pozornost bodo posvetili tudi aktivom Zveze mladine v združenih podjetjih.

Vsem sodelujočim aktivom v Akciji 75, ki bodo resno sodelovali, bodo na koncu akcije — v skladu z njihovimi rezultati — podelili posebna priznanja.

Naj na koncu tega pisanja poudarim potrebo po izredni resnosti in odgovornosti nas vseh. Gre za pomembno akcijo, ki je dobro zastavljena, rezultati pa so odvisni od prizadevanj nas vseh skupaj in vsakega posebej.

B. Milek

Vsak dan pred cerkniško šolo: učenci — vozači gredo domov. Včasih v dež, pozimi v sneg. Vsak dan še po trdi temi v šolo in v mraku domov...

večje obnove ali celo gradnjo novih športnih objektov. Pri tem so prišli do spoznanja, da so predvideni stroški petkrat večji od sredstev, ki jih lahko ObZTK pričakuje iz proračuna občine.

V okviru ObZTK delujejo naslednja društva in klubi:

— TVD Partizan (atletika), nogometni klub, košarkarski klub, šahovski klub in šolsko športno društvo v Cerknici,

— TVD Partizan, smučarski klub in šolsko športno društvo v Starem trgu,

— nogometni klub in šolsko športno društvo na Rakeku,

— TVD Partizan v Novi vasi in šolsko športno društvo v Grahovem.

Vse te organizacije, ki v okviru možnosti skrbijo za vzgojo mladine in rekreacijo starejših članov, so za svoje delovanje v letu 1971 pred-

Da bi že bila nova šola v Starem trgu, si želijo cicibani, učenci in učitelji

O težavah šolstva

18. novembra 1970 je bilo v Cerknici posvetovanje o vprašanjih osnovnega šolstva, vzgoje in varstva ter glasbene šole, ki sta ga sklicala izvršni odbor Temeljne izobraževalne skupnosti in Svet za šolstvo pri skupščini občine Cerknica. Na posvetovanju je pedagoška svetovalka Zavoda za šolstvo SR Slovenije poročala o delu šol v šolskem letu 1969/70, nakar je bila razprava o problemih šolstva v naši občini.

V občini delajo trenutno štiri centralne osnovne šole (5 popolnih od 1. do 8. razreda), 5 šol pa ima le razredni pouk od 1. do 4. razreda. Število učencev je bilo v primerjavi z letom 1967/68 večje za 51, vendar pa to naraščanje ni enakomerno, ker ponekod število učencev tudi upada. Povprečno je v vsakem oddelku 24 učencev, kar je v mejah zakona o šolstvu. Na šolah je zelo veliko vozačev, saj se jih je v šolskem letu 1969/70 od 1859 otrok 414 vozilo z avtobusom, poleg tega pa še 334 s kolesom. Kljub temu, da je prevoz za učence urejen, šole opažajo,

da so nekateri učenci-vozači telesno zelo šibki in trpijo zaradi slabe koncentracije, ker morajo vstajati. V šolo prihajajo največkrat brez toplega zajtrka in se vračajo domov sredi popoldneva (pozimi so torej zdoma od mraka do mraka). Če hočemo, da se bodo oddaljeni učenci normalno telesno in duševno razvijali, je treba poskrbeti za zajtrk in opoldanski obrok, saj so vozači že tako prikrajšani, ker ne morejo redno obiskovati dodatnega in dopolnilnega pouka ter svobodnih dejavnosti, ki jih organizirajo šole.

V šolskem letu 1969/70 je na šolah v občini Cerknica delalo 98 učiteljev. Zaradi pomanjkanja učnih moči poučujejo tudi učitelji brez ustrezne kvalifikacije. Najbolj primanjkuje učiteljev za matematiko, tuji jezik in glasbeni pouk. Poudariti pa je treba, da večje število učiteljev izredno študira na pedagoški akademiji in filozofski fakulteti, tako da se bo v nekaj letih struktura učnega kadra močno popravila, če bodo seveda ostali na sedanjih delovnih mestih. To pa bo uresničljivo le, če bodo gmotno enakovredno stimulirani v primerjavi z ostalimi službami in delovnimi organizacijami. Nujno bo potrebno pričeti z načrtnim kadrovanjem in štipendiranjem, ki bi študente obvezovalo, da bodo po pogodbi za določen čas poučevali na šolah v občini. K temu naj bi pripomogel novi družbeni dogovor o kreditiranju in štipendiranju dijakov in študentov v SR Sloveniji.

Kljub težavam učni uspehi v občini Cerknica že nekaj let postopno naraščajo zaradi večje prizadevnosti staršev in učiteljev. Pomanjkanje modernih učnih pripomočkov precej vpliva na normalno delo v šoli. Ponovna uvedba popravilnih izpitov za učence od 5. do 8. razreda je omogočila tudi nekaterim slabšim učencem, da s pomočjo učiteljev pri dopolnilnem pouku in s svojo prizadevnostjo pridobijo potrebno znanje za napredovanje v višji razred.

Osip, to je odstotek učencev, ki niso dokončali osnovne šole v osmih letih, se iz leta v leto niža. Precej učencev, ki niso dokončali šole v določenem roku, pa nadaljuje šolanje še deveto oziroma deseto leto in tako zmanjšuje osip neke generacije šolarjev. Poudariti pa moram, da se osip rešuje že na predšolski stopnji in bi bilo zato treba vse otroke, ki nimajo ugodnih pogojev za razvoj, usmeriti v otroško varstvo. Tudi »mala šola« in testi zrelosti pred vstopom v šolo vplivajo na učni uspeh pri kasnejšem šolanju, prav tako pa tudi pravočasna kategorizacija mentalno težje prizadetih otrok in njihovo usmerjanje na ustrezne šole. SOB Cerknica in TIS Cerknica si prizadevata, da v sodelovanju s šolami take otroke prešolamo, vendar vseh ni mogoče zajeti tudi zaradi premajhnih gmotnih sredstev. Poleg tega bi bilo nujno potrebno, da učence in vzgojno zanemarljive otroke, ki jih domače okolje premalo vzpodbuja k učenju, usmerimo v podaljšano bivanje. Uvedba takega pouka je pred leti pokazala, da so ti otroci dobili delovne navede in plansko razdeljen delovni dan, s tem pa se je dvigal učni uspeh in manjšal osip. Sredstev za takšno dejavnost sedaj ni tako, je tudi podaljšano bivanje prenehalo z delom.

Iz zapisanega je torej videti, da bo šolstvo v naši občini napredovalo le z načrtnimi in sistematičnimi ukrepi v sodelovanju učiteljev, staršev in širše družbene skupnosti.

Delovni načrt krajevnih organizacij

Kakor vsaka gospodarska organizacija ali ustanova, ima svoj delovni načrt tudi krajevna skupnost v Cerknici.

Pred dvema letoma smo sestavili obsežen načrt za dobo štirih let. Ta načrt je določal za najnunejšo ureditev ulic in delno rekonstrukcijo vodovoda na našem območju. Ob sodelovanju vseh gospodarskih organizacij, zlasti pa Bresta, nam je uspelo, da smo ta načrt izpolnili že letos. Obnovili in popravili smo cesto proti Dolenji vasi, Zelšam, podaljšali cesto proti Begunjam, uredili Gerbičevo ulico, Tabor povezali z Notranjsko cesto, uredili cesto na Peščenku, povezali cesto 4. maja z Notranjsko v Vidmu. Poleg tega bo kmalu nova javna razsvetljava na Cesti 4. maja. Ne bi našteval še mnogih manjših opravil po vaseh in v Cerknici.

Pred nekaj dnevi je svet krajevne skupnosti v Cerknici sprejel obsežen desetletni program, ki vsebuje naše načrte ne samo, kar zadeva urejanje ulic, temveč vsega, kar naše območje nujno potrebuje. Zelja in potreb je veliko, toda vsega ni mogoče na-

Načrt za leto 1971 je sestavljen in kmalu bomo razpravljali o njem na zboru občanov. Zopet je na prvem mestu rekonstrukcija cest, tokrat naslednjih:

1. asfaltiranje ceste proti Dolenjemu Jezeru do konca naselja;
2. ob finančnem sodelovanju vaščanov ureditev cestišča po naselju Dolenje Jezero;
3. ureditev cestišča v Cerknici pri Bartolu do priključka v Vidmu;
4. ureditev ceste od kovača Medena mimo Edvarda Meleta v Cerknici;
5. regulacija potoka Cerkniščica na desni strani potoka v Dolenji vasi, kar bo osnova za kasnejšo rekonstrukcijo ceste do konca naselja;
6. ureditev ceste od mлина ob desni strani potoka do mosta na Cesti 4. maja;
7. ob sodelovanju vaščanov Zelš, Gradišča in krajevne skupnosti ureditev kanalizacije in razširitev ceste po vasi;
8. pripraviti bo treba vse potrebno in začeti dela za javno razsvetljava v Vidmu in naselju Podslivnica;

9. obnova gasilskega stolpa v Cerknici;

10. poleg omenjenega so predvidena še dela civilne zaščite, mrljske službe in urejanje okolice.

Načrt, ki smo si ga zastavili, zahteva velika denarna sredstva. Okvirni predračun je takle:

dohodki	200.000 N din
izdatki	800.000 N din
razlika	600.000 N din

Največje stroške v letu 1971 bo terjala ureditev ceste na Dolenje Jezero. Ureditev te ceste je nujna, saj je ena izmed najvaznejših v naši občini za razvoj turističnega prometa.

Glavni vir dohodkov so, kot sem že omenil prispevki za mestno zemljišče. Upam, da ste lahko razbrali, kam gredo sredstva od mestnega zemljišča in menda niso potrebni drugi komentarji kot jih je predčasno zahteval pisec nekega članka, ko je zahteval, naj krajevna skupnost obrazloži, v kakšne namene gre denar. Z razumevanjem občanov in rednim plačevanjem prispevka, se pravi, s skupnimi močmi, nam bo mogoče še kaj narediti v prid posameznika in skupnosti, če ne uanes, pa jutri. Ob tej priložnosti se želim v imenu krajevne skupnosti opravičiti za nekatere nerodnosti v zvezi z mestnim zemljiščem, ki pa niso nastale samo po naši krivdi. Krajevna skupnost si pri zbiranju sredstev za svoje naloge želi prav takšnega razumevanja in sodelovanja občanov pa tudi gospodarskih organizacij in ustanov kot doslej. Tako bomo lahko tudi naslednje leto želi zadovoljive uspehe.

Vsem občanom želim v svojem imenu in v imenu krajevne skupnosti Jožeta Petrovčiča v Cerknici mnogo zdravja in sreče v novem letu 1971.

A. Hrblan

Spomladi bo bolje

TEKMOVALNA BERA RAKOVŠKIH NOGOMETAŠEV

Nogometni klub Rakek tekmuje v podzvezni ligi ljubljanske nogometne podzveze in sicer s članskim in mladinskim moštvom, ki sta po jesenskem delu prvenstva na enajstem oziroma šestem mestu v svoji konkurenci.

Če ocenjujemo uspeh po uvrstitvi, potem z delom ne moremo biti zadovoljni, če pa delo in splošno stanje v klubu primerjamo s prejšnjimi sezonami, potem smo storili velik korak naprej. Pretekla leta smo imeli velike težave zaradi pomanjkanja igralcev, nediscipline in slabega obiskovanja treningov in dogajalo se nam je, da smo nekatere tekme, posebno v gosteh, igrali z desetimi ali celo z devetimi igralci.

V letošnji sezoni pa nam igralskega kadra ne primanjkuje. Še več razmišljamo, da bi v sezoni 1971/72 prijavi za tekmovalno B moštvo, seveda, če se bo člansko moštvo obdržalo v tej konkurenci in če bomo to finančno zmogli. Treningi so bili za naše razmere zelo dobro obiskani, pozna pa se, da niso bili strokovno vodeni. Kvaliteta igre se je v naši ligi, odkar je ustanovljen I. (najnižji) tekmovalni razred, zelo popravila in vsi klubi, razen našega, imajo trenerje, kar se seveda odraža na kvaliteti moštva, še bolj pa v tem, da ni takih nihanj od tekme do tekme kot pri nas.

Zanimivo je, da je člansko moštvo pri dnu tekmovalne razpredelnice, kljub temu pa je sposobno

prikazati kvaliteten nogomet, kar dokazujejo naslednji rezultati:

Usnjar (Vrhnik) : Rakek 0:2 — pokalna tekma,
Rakek : NK Svoboda (Ljubljana) 0:2 — pokalna tekma (zmaga gostov v podaljšku),
Rakek : Koper 4:2 — prijateljska tekma,
Rakek : Slavija (Vevče) 4:2 — prijateljska tekma.

Bilo je nekaj dobrih iger tudi med prvenstvom, vendar je to za tako konkurenco premalo in lahko rečemo, da smo zasluženost obstali na predzadnjem mestu, kljub temu, da smo jeseni igrali doma samo pet tekem, gostovali pa smo šestkrat. Mladinci se enakovredno borijo s svojimi vrstniki in če ne bi po krivdi vodstva izgubili za »zeleno mizo« dveh točk, bi se uvrstili še kakšno mesto više. Sicer pa od mladinskega moštva pričakujemo najboljše tekmovalne rezultate v sezoni 1971/72.

Še nekaj besed o načrtu kluba. V najkrajšem času bomo sklicali občni zbor, na katerem bomo analizirali vse dosedanje slabosti in jih v prihodnje skušali odpraviti, izvolili bomo upravni odbor in predsednika kluba in če se bomo pravilno odločili, bo v klubu zavel nov, svež veter, ki nam bo prinesel napredek in boljše rezultate. Brezpogojno pa moramo dobiti kvalitetnega trenerja, če hočemo, da se bodo boljši odnosi in pogoji znotraj kluba odrazili tudi na boljših tekmovalnih uspehih.

P. Kovšca

MLADINSKI RAZISKOVALNI TABOR TUDI PRIHODNJE LETO V CERKNICI

Ob zaključku letošnjega 4. mladinskega raziskovalnega tabora je bilo sklenjeno, da bo tudi prihodnje leto podoben tabor v Cerknici. Na seji odbora gibanja »znanost mladini« 7. oktobra so že sestavili okvirni program tega tabora. Prihodnje leto bo arheološka skupina nadaljevala izkopavanja rimskega obrambnega zidu v Benetah. Meteorologi bodo zbirali podatke o talni in zračni temperaturi, vlagi, oblačnosti in podobnem. Svoja opazovanja bodo najbrž razširili iz Cerkniške doline proti Snežniku. Na več mestih bodo postavili avtomatske opazovalnice. Speleološka skupina, za katero je med mladino vsako leto veliko zanimanja, bo še naprej raziskovala podzemeljski svet okrog Cerkniškega jezera. Povsem nova bo etnografska skupina, ki bo zbiral bogato, toda še zelo malo raziskano narodno blago v širši cerkniški okolici.

Dogovorili so se, da prihodnje leto v Cerknici ne bo tako močne biološke skupine kot je bila doslej. Takšna skupina bo aktivno delovala na taboru v Piranu. V cerkniški okolici bodo raziskova-

li samo botaniki, ki bodo nabirali nekatere vrste rastlin, katere bodo pozneje v kemičnem laboratoriju podrobno preiskali glede na nekatere snovi, potrebne za industrijo zdravil.

O vseh treh letošnjih mladinskih raziskovalnih taborih, to je, o 4. taboru v Cerknici, o 1. biološkem taboru v Piranu in o 1. geografskem taboru v Izlahah, bo natisnjena posebna publikacija. V njej bodo poleg poročil o življenju in delu v taborih mentorji opisali in vsaj delno obdelali gradivo, ki so ga zbrali mladinci. Tako bo imela publikacija dokaj velik strokovni pomen.

Mladinski tabori postajajo čedalje bolj koristna oblika delovanja z mladino. Cerknica s svojimi zanimivimi okolici pa nudi mladini dovolj snovi za raziskovanje. Žal smo na taborih doslej pogrešali aktivno sodelovanje cerkniške mladine. Upajmo, da bodo organizatorji 5. raziskovalnega tabora in cerkniška mladina tesneje povezani, tako da se bodo tudi cerkniški mladinci neposredno vključili v posamezne raziskovalne skupine.

dr. R. Pavlovec

Balinarji v Trstu

Meglenega sobotnega dopoldneva smo se s tremi avtomobili odpeljali na pot proti Trstu. Po prijetni vožnji smo prišli na mesto, kjer smo bili dogovorjeni za tekmovalno. V Devinu je lepo urejeno pokrito balinišče. Pred začetkom tekmovalnega so nam nasprotniki dali spominske značke, mi pa njim v zameno pokal. Tekmovanje se je začelo, napetost je narasla.

V prvem kolu je naše prvo moštvo v sestavi Tone Šajn, Franc Maček, Lojze Kebe, Miro Hrblan in Jože Obreza premagalo nasprotnike z rezultatom 13:4.

Drugo moštvo v sestavi Franc Tavželj, Jože Tavželj, Ludvik Dekleva, Jože Kos in Jože Kebe je izgubilo z rezultatom 4:13. V skupni uvrstitvi je naša prva ekipa zasedla II. mesto, druga ekipa pa IV. mesto.

Po tekmovalju so nas povabili na slavnostno večerjo, kjer je bi-

la tudi podelitev pokala. Nasprotniki so bili zasluženost prvi. V spomin na to tekmovalno smo dobili spominski kipec balinarja.

J. Obreza

Darilo našim balinarjem v Trstu

S konjsko vprego v idilično zimsko jutro

rediti v enem letu. Držati se moramo discipline in reda, ki ju določa načrt, predvsem pa finančne zmogljivosti gospodarskih organizacij in krajevne skupnosti. Slednja nima dovolj dohodkov, saj znašajo letno le okrog 20 milijonov starih dinarjev. Glavnina dohodkov doteka iz prispevkov za mestna zemljišča, peskokopov in drugih dejavnosti.

9. obnova gasilskega stolpa v Cerknici;

10. poleg omenjenega so predvidena še dela civilne zaščite, mrljske službe in urejanje okolice.

Načrt, ki smo si ga zastavili, zahteva velika denarna sredstva. Okvirni predračun je takle:

dohodki	200.000 N din
izdatki	800.000 N din
razlika	600.000 N din

BRESTOVI STRELCI ZNOVA NAJBOLJSI

V počastitev dneva jugoslovanske ljudske armade so v nedeljo, 20. decembra garnizon JLA, občinska konferenca Socialistične zveze in Zveze mladine organizirali športni mnogoboj.

Kljub slabi organizaciji in v neogrevanih prostorih so tekmovalci dosegli dobre rezultate.

Tekmovalci so se pomerili v šahu, streljanju z zračno puško, namiznem tenisu, košarki in kegljanju.

Ekipni rezultati so naslednji:
Streljanje. Prvo mesto je osvojila ekipa Bresta, drugo in tretje mesto pa ekipi Kovinoplastike in Ljudske milice.

Šah. Prvo je bilo Šahovsko društvo Cerknica, na drugo in tretje mesto pa sta se uvrstili ekipa Ulake iz Starega trga in ekipa JLA.

Košarka. Prva je bila ekipa Kovinoplastike, drugo in tretje mesto pa sta zasedli ekipi Cerknice in JLA.

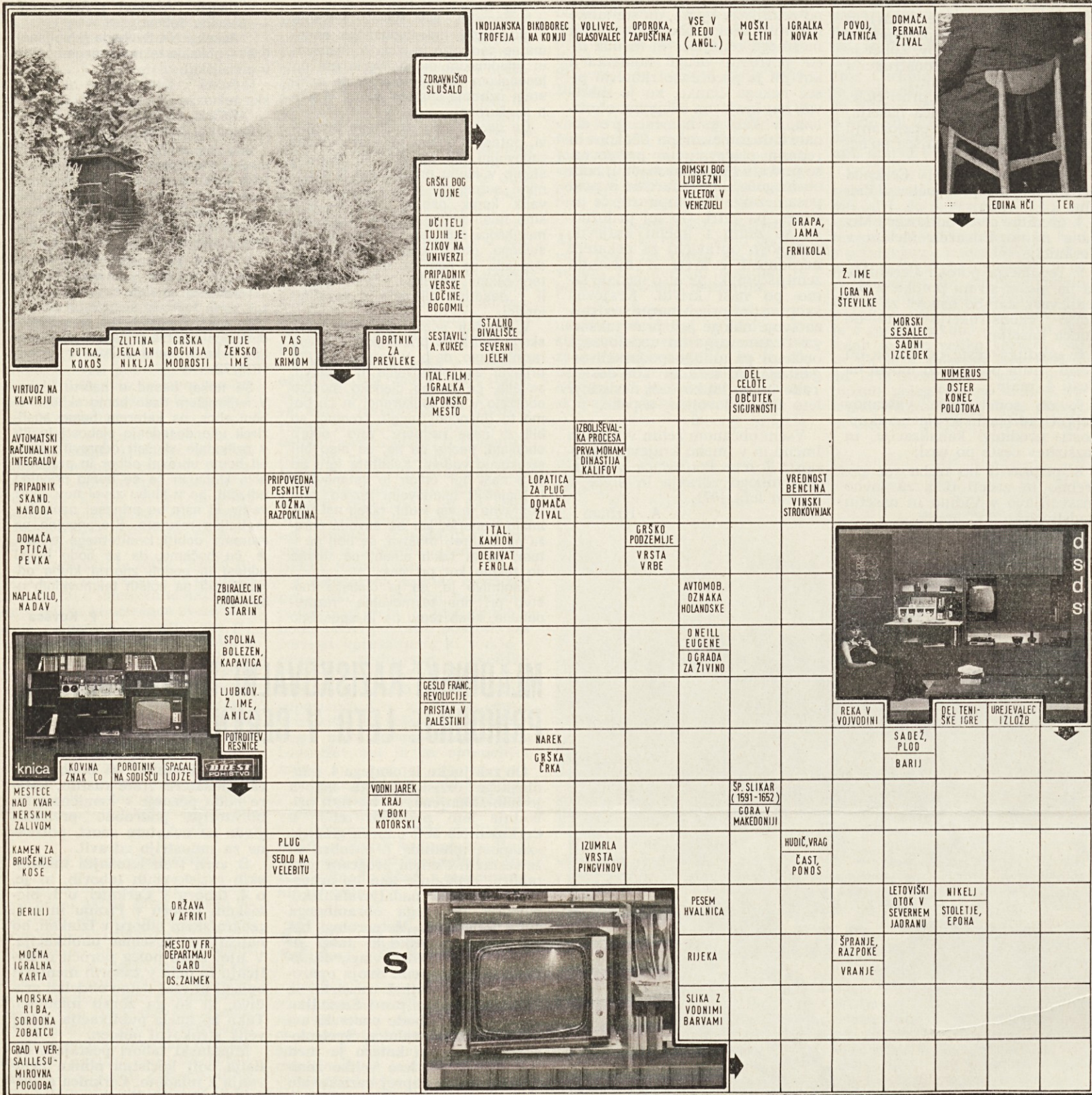
Kegljanje. Tekmovali sta samo dve ekipi. Zmagala je ekipa JLA, druga pa je bila ekipa SGP Gradišče.

Š. Bogovčič

Prenovljena restavracija Lovca na Rakeku

Novoletna nagradna križanka

Dragi bralci!

Ce je bila križanka »29. novem- ber« preveč trd oreh, bo novo- letna precej lažja, zato pričaku- jemo mnogo pravičnih rešitev.

Tokrat razpisujemo tudi več nagrad:

1. nagrada 100.— N din
2. nagrada 50.— N din
3. 10 nagrad po 20.— N dn

Rešitve pošljite v splošni sek- tor SKS najpozneje do 18. ja- nuarja 1971.

Izid žrebanja nagradne križan- ke »29. november«:

Komisija je pregledala 33 po- slanih križank.

Izžrebani so bili:

1. nagrada 150.— N din — Jože Majerle, dipl. ing., TPM,
2. nagrada 100.— N din — Joža Miler, SKS,
3. tri nagrade po 50.— N din

pa: Mira Turk, Nova vas 12, Eri- ka Turk, SKS, Vera Sterle, SKS. Dobitnikom nagrad čestitamo. Denar lahko dobijo v blagajni SKS.

In memoriam

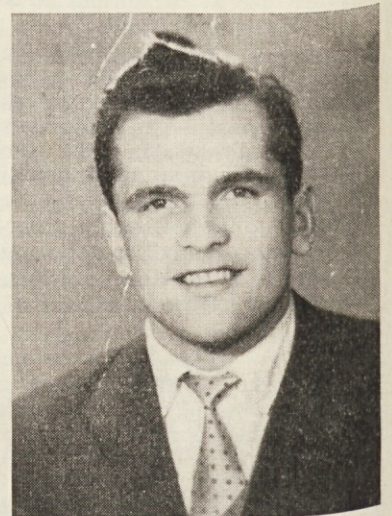

24. novembra 1970 je umrl Jože Kete, brestov upokojenec. Rodil se je leta 1904 v proletarski dru- žini. Leta 1943 se je vključil v narodnoosvobodilni boj; ujeli so ga in ga odgnali v taborišče Da- chau. Po osvoboditvi je delal pri izgradnji našega podjetja, pozne- je pa je bil vester in skrben ču- vaj ter vratar do upokojitve leta 1961. Kot vzoren in prizadeven gasilec je dobil tudi dve gasilski odlikovanji.

Skromen, tih in pošten nam bo ostal v trajnem spominu.

KINO V JANUARJU

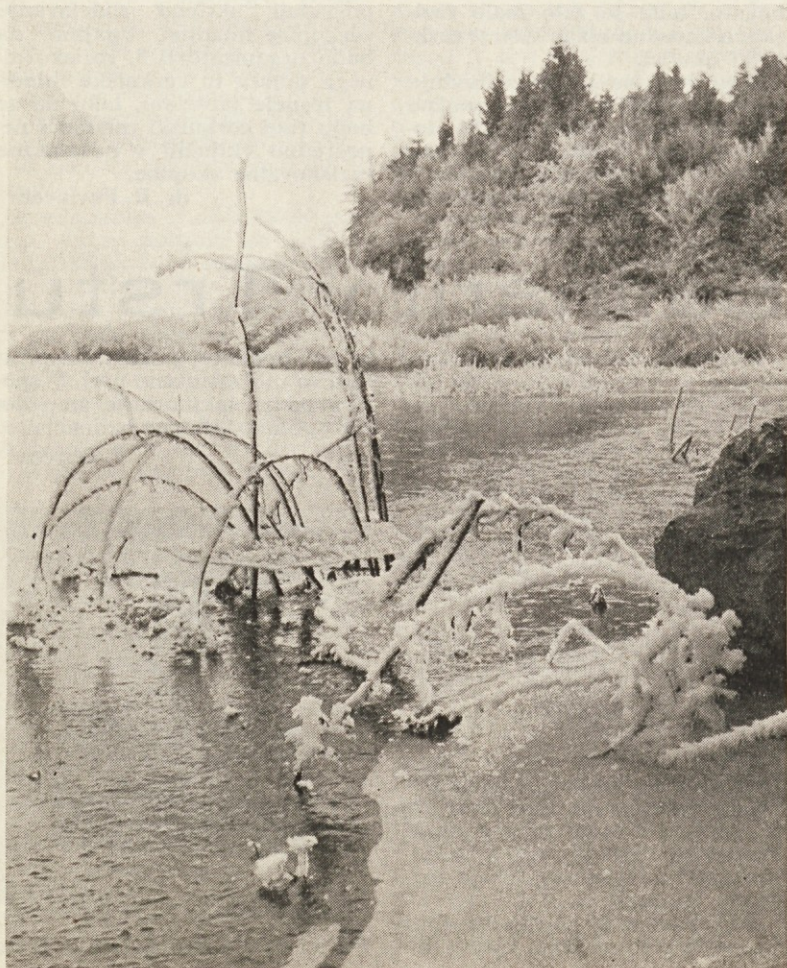
1. januarja ob 16.00 in 19.30 — ameriški barvni film SLAVNI REVOLVERAŠ. Napeta kav- bojka v barvah. V glavni vlogi Stewart Granger.
2. januarja ob 16.00 in 19.30 — ameriški barvni film SAMO- MORILSKI KOMANDOS. Vojni film, ki se dogaja v Normandi- ji. V glavnih vlogah Aldo Ray, Luis Davila.
3. januarja ob 16.00 in 19.30 — italijanski barvni spektakel POŽAR V RIMU.
4. januarja ob 19.30 — napeta ameriška kriminalka ROP BREZ PLENA.
7. januarja ob 19.30 — nemški vzgojni film POPOLNI ZAKON.
9. in 10. januarja ob 19.30 in 10. januarja ob 16.00 — nemška kavbojka PEKEL V MANITO- BI. V glavni vlogi Lex Baxter.
10. januarja ob 19.30 — francoski barvni vohunski film OPERA- CIJA LISBONA.
11. januarja ob 19.30 — ameriška ljubzenska drama ZBOGOM, COLUMBUS.
14. januarja ob 19.30 — franco- ska barvna komedija SREČNI DOBITNIK. V glavni vlogi Phi- lippe Noiret.
16. januarja ob 19.30 in 17. ja- nuarja ob 16.00 — ameriški film F KAKOR FLINT. Uspela pa- rodija na tajne agente.
17. januarja ob 19.30 — ameriška razburljiva kriminalka TAKO SE NE RAVNA Z ŽENO. V glavni vlogi Rod Steiger.
18. januarja ob 19.30 — angleška psihološka drama CHARLIE BUBBLES. V glavni vlogi Al- bert Finney.
21. januarja ob 19.30 — nemški vzgojni film HELGA IN MI- HAEL.
23. januarja ob 19.30 — jugoslo- vanska barvna komedija IMAM DVA OČETA IN DVE MATE- RI. V glavni vlogi Mija Oremo- vič.
24. januarja ob 16.00 in 19.30 — italijanska kavbojka SMRT TOLPE ROGERJA PRATTA.
25. januarja ob 19.30 — ameriška komedija NEKATERI SO ZA VROČE. V glavnih vlogah To- ny Curtis in Marilyn Monroe.
28. januarja ob 19.30 — napeta nemška kriminalka V KREMP- LJIH MAMIL.
30. januarja ob 19.30 in 31. ja- nuarja ob 16.00 — italijanski western REVOLVERJI ODLO- ČAJO. V glavni vlogi Rod Ca- meron.
31. januarja ob 19.30 — ameriška komedija MOJI OTROCI, TVO- JI OTORCI, NAJINI OTROCI. V glavni vlogi Henry Fonda.

Po dolgi in težki bolezni, za po- sledicami prometne nesreče je 17. decembra 1970 umrl v triintrade- setem letu starosti naš delavec ALOJZ KRAŠEVEC. V TLI Stari trg je bil zaposlen kot šofer avto- dvigala na krlišču.

Se poln življenja je zapustil že- no in dva mladoletna otroka v svoji, še nedograjeni hiši v Sta- rem trgu, sedaj, ko jim je bil najbolj potreben.

Življenje je ugasnilo še enemu članu kolektiva. Vedno se ga bo- mo spominjali kot dobrega de- lavca in tovariša.

NOVOLETNI

obzobnil

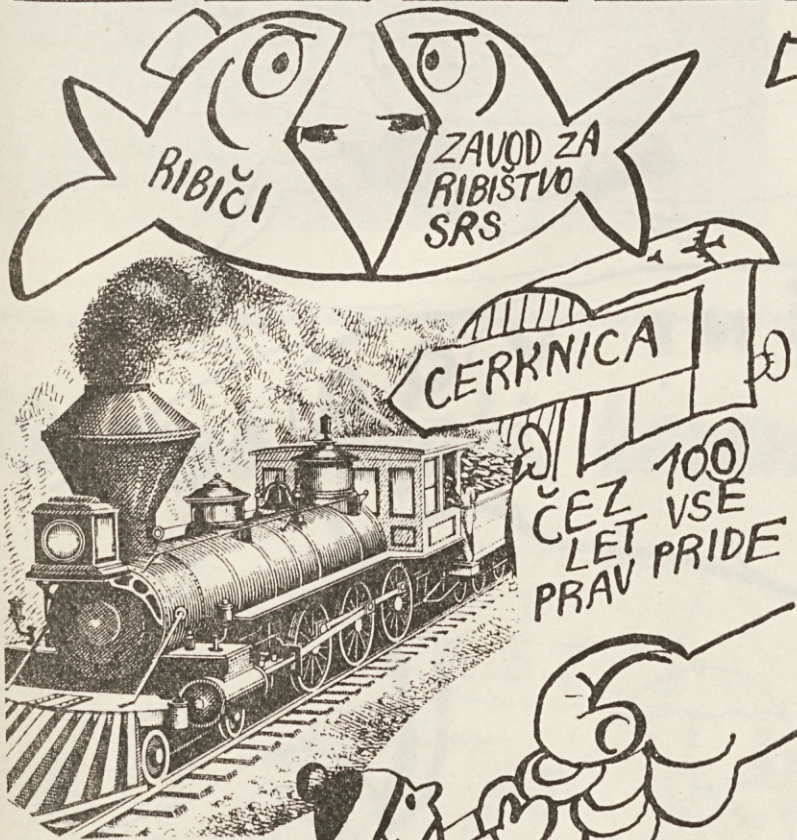
Dragi dedek Mraz, odnesi nam zalogo!

OD TOD SE VIDI BOLJE

TURIZEM

Novoletna inventura

POTEGAVŠČINA ZA MLADE SMUCARJE

ANALIT. OCENA: KDO JE PIK ZIBNER?

NIKAR, DRAGI, SAJ NISVA V CERKNICI!

KUFRI GOR, KUFRI DOL

OTROK ŠE NI OD NIKODER. DA SE JIM NI KAJ ZGODILO?

TOLIKO BANK, JAZ SEM PA SAMO EDEN!

KMETIJSTVO

REŠI SE KDOR SE MORE! NAJPREJ STROKOVNJAKI!

BREST

V teh dneh kolo se časa spet je zasukalo, da bi v novo — stabilizacijsko — leto se pognalo. Zdaj čas je, da nabavimo si nove koledarje in izpolnjujemo vse inventurne formularje.

Kar čudno je, da svet tako natančno se vrti, da teče v naravi vse brez amandmajev, dopolnil in teh stvari, ko mi tako dinamično sprejemamo ukrepe, da sem in tja zaidemo v uličice slepe.

Sier pa — ostanimo z mislimi lepo doma, počistimo najprej pred svojim pragom, kar se da. Ko bomo vse očistili, oribali, odrgnili, oprali, se bomo z našim kraškim biserom v svet podali.

Ste opazili, če ste prebirali slovenske časopise in revije, o čem se — ob stabilizaciji — zares krvava bitka bije? To je vprašanje: bo naše jezero še nedotaknjena devica, bo ohranilo svoja sprenevedasta in sramežljiva lica?

Pa ne le to. So tudi lovci in ribiški ljudje se zbrali in modro tuhtali, kako bi lužo razkosali. Če polovičke in tretjine najboljše so rešitve, o tem izrekel čas bo svoje odločitve.

Smo pa že taki: ljubimo problemske seje, konference, razpravljamo o vsem, pri tem pa se bojimo lastne sence. Mnogo apetitov, misli, diskusij in besed, nato pa prepustimo času, naj to spravi v red.

Morda pri tem sem mislil na turizem in še kaj. Ostane pa le upanje, da bo v prihodnje boljše kot nekdanje. Ostane upanje, da bo z ogromnim košem dedek Mraz raznesel vse, kar rabimo, med nas.

O, dragi dedek Mraz! Prinesi mnogo nam hotelov, ob novi (perspektivni) cesti tja na morje — nam nasuj motelov, tudi natakarej, prijaznih in brzečih, ne pozabi in daj nam vse, kar za kulturo, rekreacijo se rabi.

Prinesi žičnico, da boljše bodo smučali se malčki, naj Križno jamo (če ne drugi) razsvetlijo palčki. Prinesi nam, prinesi, pa bomo ti še kdaj pisali, nič delali in samo Tvoje milosti čakali.

Pa če prijazni dedek namesto koša fige bo pokazal? Kdo naš turizem, šport, kulturo bo izmazal? Morda pa takim sivolasim dedkom ne bi več verjeli, pa s kapitalom (tam, kjer je) in svojimi močmi pričeli.

Sicer pa tudi sem po bliskovo prihaja novi čas; pozimi še nek helikopter k nam prišel je v vas. Izpred glavarstva se kot feniks je v nebo pognal, nato pa — žal — ga snežni metež je nazaj poslal.

In revolucija — čeprav le seksualna — je k nam prišla, saj v in okrog kioska golota se smehlja. Pa naj omenimo še naše fuzbaliste vrle, ki jih skrbi, da iz lige bi zpadli, ne bodo strle.

O šolstvu in kulturi — smo rekli že — ne izgubljam besed, da se ne vdre že itak tanki krhki led. Sicer pa upajmo, da nas dolgovi še ne bodo strli, saj kar dve banki v Cerknici so že odprli.

In Brest? Je lani barčica kar mirno plavala, se letos kdaj pa kdaj v čerch hudo zamajala. Stabilizacija pa ni bila ne vem kako presenetljivo zlo, saj dinarček je naš bil »mini« tudi že pred njo.

Ob tem pa smo se hitro prelevili v aktiviste, ko v mislih smo premlevali tudi plačilne liste. Ostane pa še upanje, da bo kaj kmalu boljše, ko nova analitična ocena bo šla na bojno pojše.

So rekli, da na trgu strokovnjakov vlada kriza, in da nekje preobložena vseh dobrot kar kleca miza.

So neki naši strokovnjaki to prebrali, jo hitro hitro s svojim znanjem tja ubrali.

Sicer pa je bilo to kar naporno in živahno leto, saj reorganizacijo smo delali zelo zavzeto. Z desnico smo stvari postavljali, z levico naglo jih popravljali.

Da bi v okviru rekreacije še kaj posebnega storili, smo kar naprej z hiše v hišo se selili. In da bi delovna dinamika bila še bolj popolna, bila je neki dan večina abonementov na črevesju bolna.

Odkar dobili čisto nove smo prostore, si vsak poišče miren kotec, kjer le more. In ker prav zdaj je čas za zimsko spanje, se kdaj pa kdaj zaziblje kdo v ugodne sanje.

Zdaj pa še marketing v podjetje smo dobili in perspektivno se v prodaji sploh ne bodo več potili.

In ko smo že pri tem še sektor AOP nam kmalu bo zračunal, kje in pa kako ne gre.

Samo še to, da ne bi pozabili: celo železnico smo k nam dobili. Sicer ni dolga, a jo le imamo, da se lahko pred Rakovci bahamo.

Zdaj, ko je leto krog sklenilo, nam preostane samo še voščilo: naj vsem bo srečno, zdravo novo leto, naj bo končano vse, kar je bilo začeto.

Kozarce dvignimo in dvojnega nalijmo, vsem Brestovcem veselih lic napijmo: da bi bilo vse leto delovno in zdravo in da bi vedno našli pot in misel pravo.

Takoj ko sem prispel v te kraje (v naše kraje, op. uredništva), sem vedel, da bo to prava poslastica zame. Skoraj na vseh poteh, ki vodijo do znamenitih turističnih točk, stoje table, ki te opozarjajo, da voziš na lastno odgovornost. V svoji avanturistični duši sem kar vztrepetal. Kljub pogumu se prvi dan bivanja na vabljivem območju nisem upal prespati niti na Uncu, niti v Podskranjeku, ker krožijo govorice, da so tu prebivalci zaradi »strokovnega« miniranja v stalni nevarnosti. Tako si tudi nisem utegnil ogledati velikanskih zalog smeti ob »stari cesti« nad Rakekom.

Odločil sem se za Cerknico. In kar prav sem storil. Smeti sem si lahko ogledal na parkirnem prostoru ob restavraciji Jezero. Imel sem res srečo, da jih tisti dan niso odpeljali, kajti potem jih dan ali dva ni videti, nisem pa imel toliko časa, da bi počakal, da bi spet privrele iz ličnih bencinskih sodov in se razlezle okrog njih. Po prvih korakih v Cerknici sem nenadoma obstal. Ne! Ali je mogoče? Tako briljantna umetnina! Ponos evropske, kaj evropske — svetovne arhitekture. Čudovita konstrukcija, da o zunanji in notranji dovršenosti sploh ne govorimo. Gotovo ste že slišali! Govorimo o branjevski baraki ob cerkniški tržnici. Cerkničani pa so hodili mimo, kot da ni vse skupaj besede vredno. Ker sem resno v skrbeh, da bodo to arhitektonsko remek delo v svoji zaslepljenosti podrl, sem ga ovekovečil na filmski trak.

Višinski zrak sem vzljubil njega dni, ko so pričeli posamezniki zidati gradove v oblakih. Zato sem se drugi dan bivanja na Notranjskem povzpela na 1114 m visoko Slivnico.

Čeprav sem vozil po »cesti z lastno odgovornostjo«, sem srečno prispel v Dom na Slivnici. Tu se nisem nameraval zadržati dalj časa, vendar sem želel kupiti čarovnico — prijeten spominek na Valvasorjeve čase. Vedeti pa je, da so tu s čarovništvom za večne čase razčistili, saj so me sumljivo pogledali. Ko sem se že pričel bati, so me spet opogumili rekoč, da pri njih čarovnic že dolgo ni več in jih tudi ne bo — tudi v obliki spominka ne.

O Slivnici naj povem samo še to, da tam lahko dobiš makarone ali

Gospod Na dr. Sall je navdušen turist. Kljub možnostim za lagodno življenje obiskuje tuje kraje tako rekoč na lastno pest in uživa v premagovanju težav in odkrivanju lepote. O svojih popotovanjih vodi dragoceno zbirko spominov, opremljeno s slikami in skicami, ki jih sam izdeluje. S to zbirko navdušuje za popotovanja svoje inozemske prijatelje in znance. Zaposlili smo ga, naj nam posodi odlomek iz zbirke in ker se je prošnji ljubeznivo odzval, smo lahko ponatisnili njegova zapažanja, ki pomenijo za ožji del naše domovine dragocen turistični prispevek.

napolitanke, če imaš izredno srečo, pa oboje.

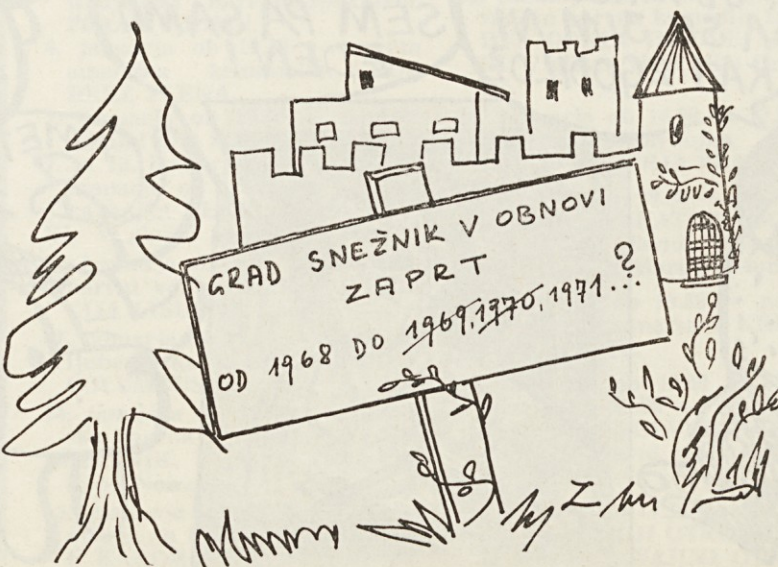
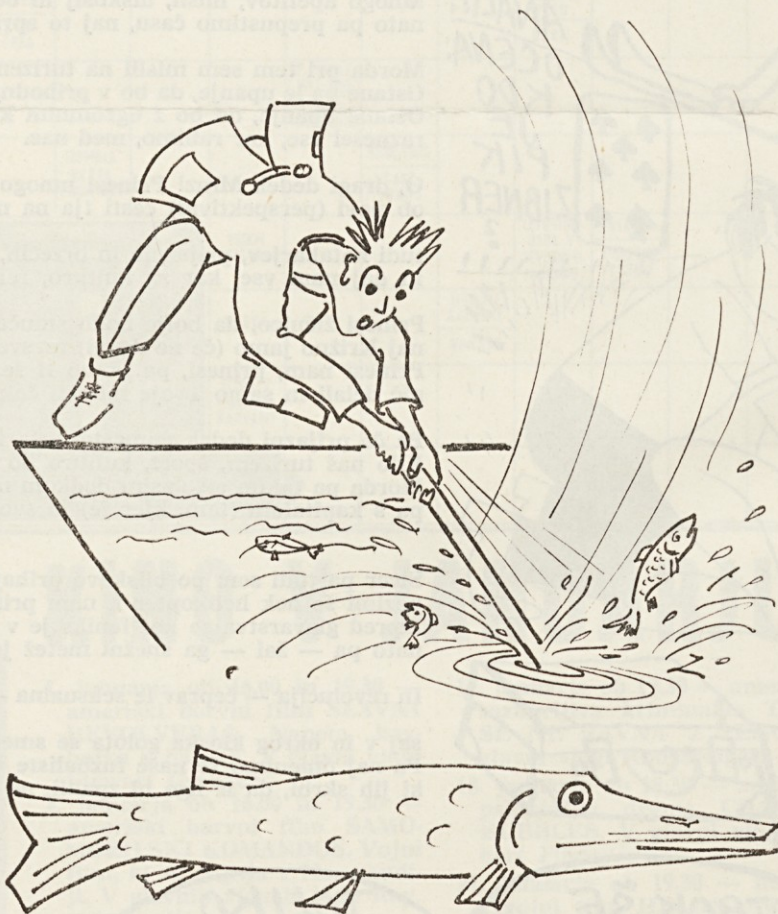
Veselo sem pritisnil na plin in zasukal volan proti Texasu. Ne, nisem se zmotil. Nepoznavalcem moram pojasniti, da ne gre za tisti Texas iz ameriških filmov, temveč za gostinsko točko pri gradu Snežnik. Na oko je to gostilna, kakršnih je v Sloveniji vsej še sto. Vendar je moj turistično raziskovalni nos takoj zaslutil, da ni vse tako preprosto. Opazoval sem in ugibal, kje oziroma kaj naj bi bilo tisto nenavadno. Ker je bil ves moj trud brez uspeha, sem sklenil, da se malo okrepčam, kajti iz bližnjega zvonika je bilo poldne. Prijazna postrežba, ni kaj in tudi izbira o. k. Odločil sem se za postrvi. Tedaj se je pričelo. Ugotovili so, da imam avto in da sem vesele narave in športnik in lačen in da bi

Utrujen od dogodivščin tistega dne sem si želel ogledati le še BLOŠKO JEZERO. Že prvi hip sem ugotovil, da ne gre za navadno jezero, temveč za pravo blatno kopel, v kateri imajo največje veselje žabe (vseh vrst).

Ker je bilo dokaj hladno, se nisem okopal v tem kopališču za revmatike, temveč sem se odpeljal v Cerknico, da si poiščem kaj za pod zob in prenočišče.

Takoj po prihodu v Cerknico sem opazil na mostu lepo tablo z napisom CERKNIŠKO JEZERO — GOSTIŠČE 3 km. To bo kot nalašč zame! Veselo sem oddrdral po luknjasti cesti do svetovno znanega jezera. Naj takoj povem, da so Cerkničani res skromni ljudje. Na tabli piše GOSTIŠČE, v resnici pa sta na jezeru dve gostišči. Res sta bili zaprti, ko sem ju obiskal, vendar pa moram poudariti, da sta bili zaprti obe in da tudi obe nista najbolj reprezentativni. Toda ne pozabimo: konkurenca je med njima in kjer je konkurenca, je uspeh neizbežen, ta pa se odraža na dobrem počutju gostov.

rad jedel ribe — in smo se zmenili. Res sem jih jedel, čeprav malo kasneje, toda pred tem sem jih v edinstvenem stilu nalovil v bližnji ribogojnici in jih pripeljal do Teksasa. Wunderbar!

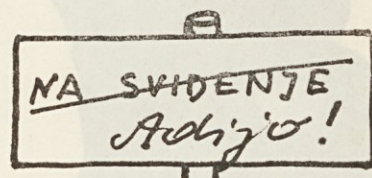
V bližini gostilne, o kateri sem vam pravkar pripovedoval, je tudi znamenit grad »Snežnik«. Ni mi uspelo, da bi si ga ogledal, ker je zaprt in ker so mi domačini svetovali, naj nikar ne vtikam svojega nosu vanj.

Verjamem domačinom, da mi hočejo dobro in zato sem si zadevo le od daleč skiciral. Kdo ve, kaj je s tem gradom, mogoče v njem celo straži!

Ne samo v navdušenju, tudi zdaj po zrelem premisleku vam svetujem, da obiščete deželo, kjer vas ne bo ovirala niti množica turistov, niti preobilica objektov, niti megla, niti nič, nič...

Novoletni zgodbi

TOVARNA POHIŠTVA CERKNICA

TOVARNA POHIŠTVA MARTINJAK

TOVARNA POHIŠTVA STARI TRG

TOVARNA IVERNIH PLOŠČ

BAZENSKA ŽAGA

SKUPNE STROKOVNE SLUŽBE

DELAVSKA RESTAVRACIJA

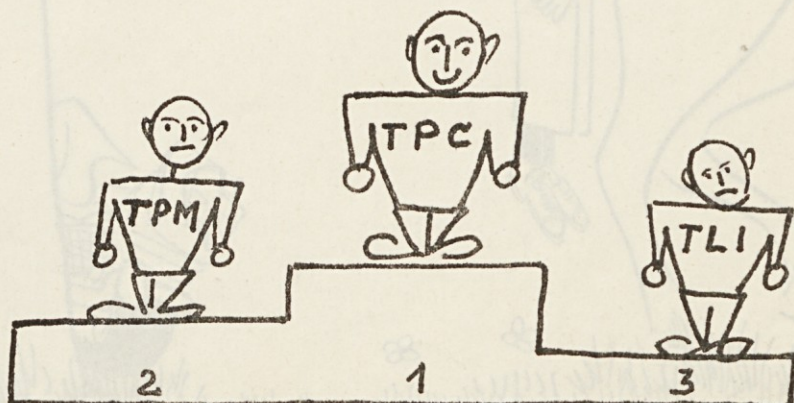
BREST

ESPERANTO 71

Včasih si najel od oka

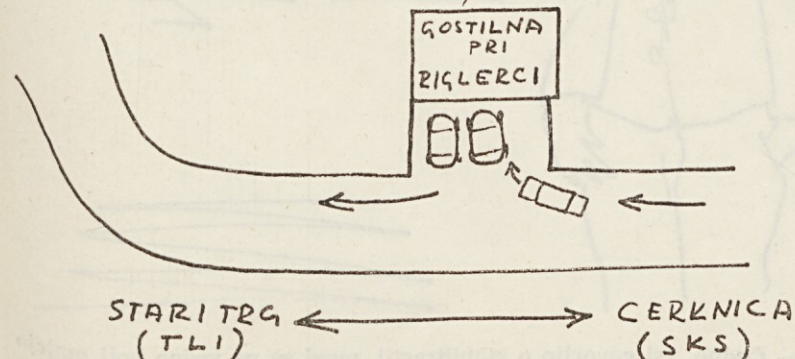
Veste, pa sem zadnjič res doživel nekaj sorodnega: Neka tetka, srečno novo leto ji voščim s tega mesta, mi je prišla ponujat svojo hčerko v službo. Kak mesec prej me je že ogledala in je verjetno iz pristranskega razgovora ugotovila, da sem mehak in kot tak najbrž tudi podkupljiv, no, pa to pot ni prišla več praznih rok. Ne vem čisto zares, kaj mi je prinesla, mislim, da je bil šnopc, jaz sem videl samo štoflc...

Težka disciplina

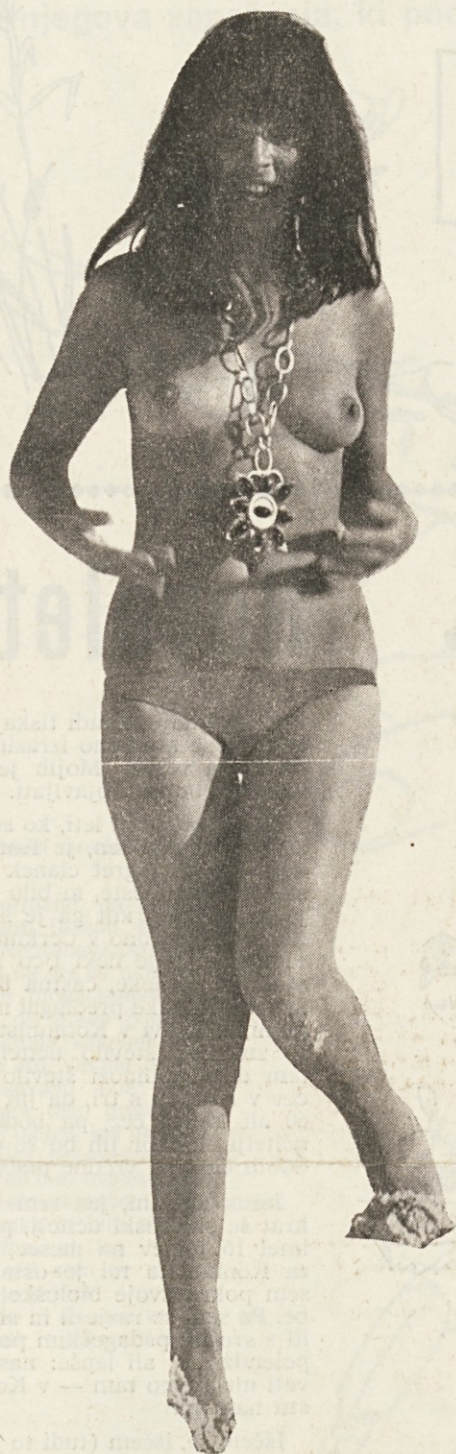
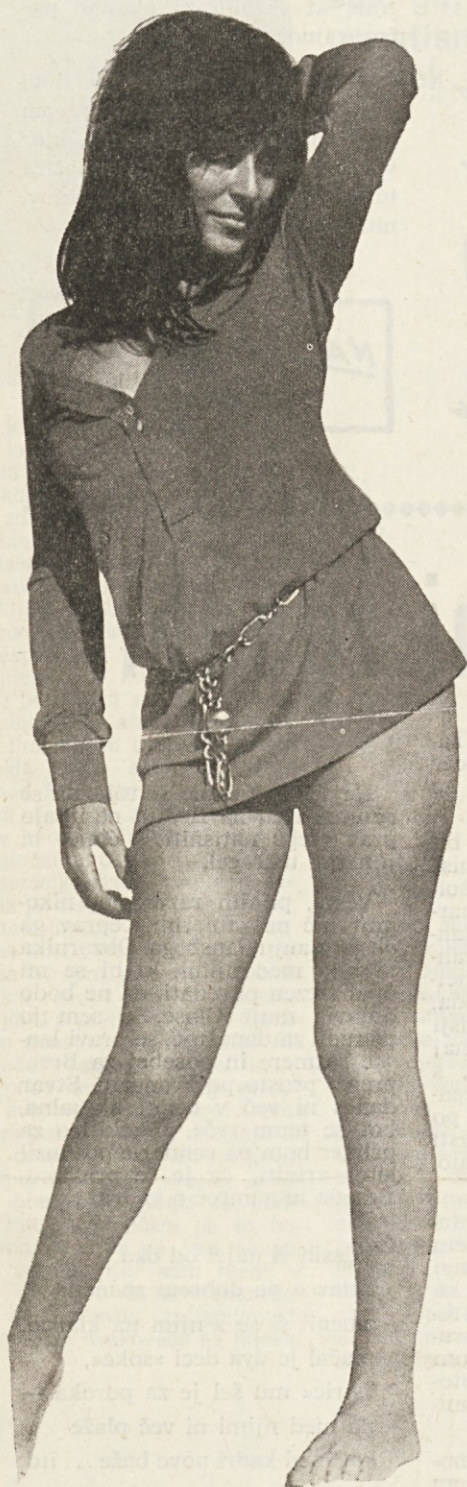

KADAR GRE ZA INVESTICIJE

OH KAKO JE DOLGA, DOLGA POT

Kako si Janezek predstavlja... Apolo

— Gospodarstvo pred stabilizacijo

— Gospodarstvo med stabilizacijo

— Gospodarstvo po stabilizaciji

Zdaj, ko je od ivja tako že vse belo, in luna in praprot in grmovje in kocine na konjskih gobcih, zdaj pa še na Brestu bele omare štančamo.

Ja, ja, ljudem se včasih kolcne po tistih starih cesarjih pa kraljih pa po opatih in prelatih, ki so si svoje dni takšne zadeve privoščili zato, da so se počutili čisto blizu bogov, ali pa vsaj čim dalj od raje, ki je od začetkov civilizacije sem posedala po črvi-vih žeselnih in spala po škripajo-čih špampetih. Dandanes si takšna bela nebesa za kak milijon ali pa dva že vsak socialist lahko na Brestu kupi, pa si misli, da je Ludvik XIV. ali pa sveti oče ta in ta od tega in tega datuma.

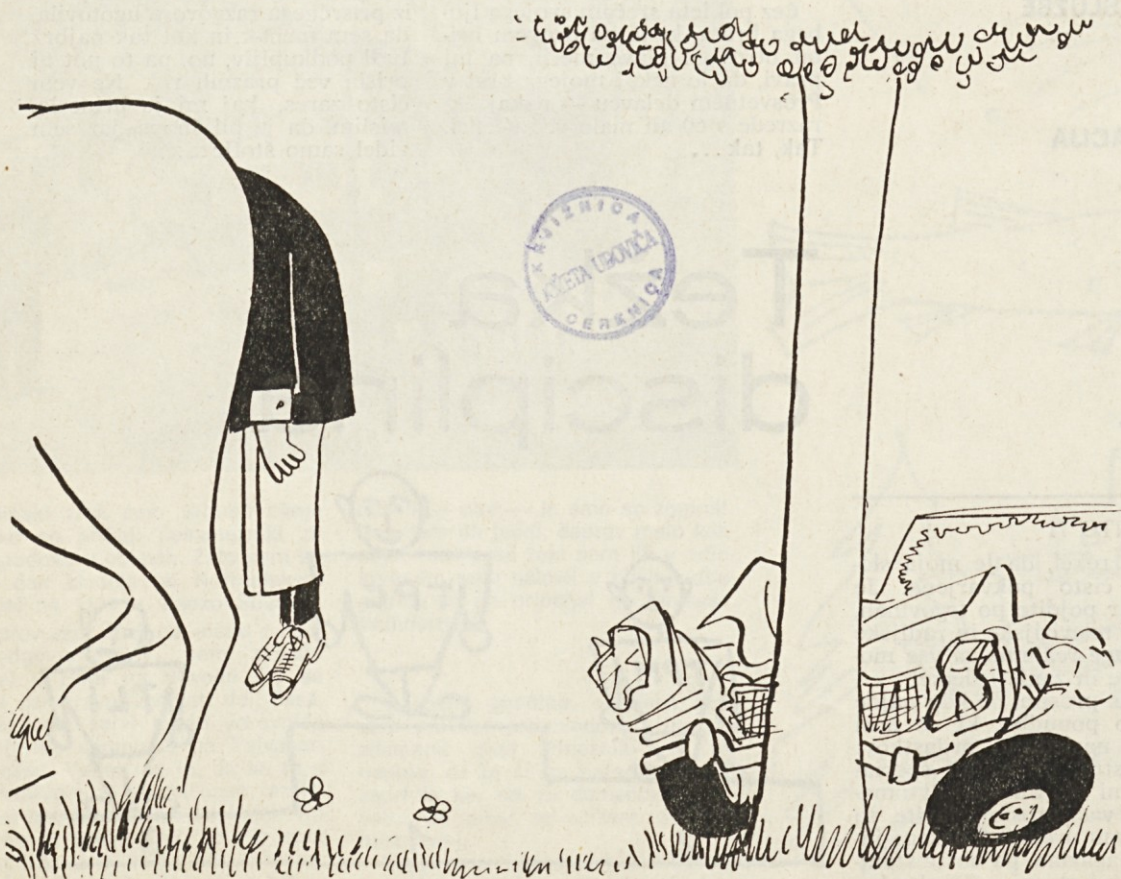
To, kar je bilo v prejšnjem stoletju danó samo Napoleonu, da je leta in leta noč in dan visel na Sv. Heleni in mirno razmišljal o nelikvidnosti svoje ozeble armade ter navsezadnje v pohujšanje vsem poznejšim srednje-, če že ne osnovnošolskim pubertitnikom na njej celo odmrli, je dandanašnji že čisto banalna (po domače: znucana) prednost nekega samocesarja.

V dobi, ki so se produktivne sile tako nesluteno razvile, da delajo že tudi vse ženske in otroci po tamalem po 16 ur na dan, je izbira večja. Od vsakdanjih poslovnih porazov utrujeni samoupravljalci se v nočeh brez spanja valjajo po Aleksandriah, Klavdijah, Patricijah, Barbarah, Monikah, vzhodnjaško usmerjeni po Tamarah, domačijsko zavedni po Polonah... vsak po svojem okusu pač.

Jaz si bom na primer za letošnjo silvestrsko noč privoščil posebno razkošje: sončil se bom na Floridi (če bo elektrika) pil bom vipavskega Kindermacherja al štajerskega Ritoznojčana, dokler me od žvepla zgaga ne zapéče vmes pa bulil v Diplomata in vem da mi bo s svojega zaslo-na v kakem odmoru skrivnostno ponudil: »Vzemite Jano!«

Pa recite, če ni svet že in anno domini MCMLXX generalno porferderban!

Novoletni obzornik sestavljali in sebe jezi drugih izpostavljali: Božo Levec, Danilo Mlinar, Janez Praprotnik in Zdravko Zabukovec. Tehnične usluge: Viktor Kern, Jože Kovšca in Franc Sterle.

— V neki tuji reviji smo opazili to šalo. Tedaj smo se spomnili, da smo včasih tudi pri nas preveč zaletavi.

— Čudno, vsi govorijo o stabilizaciji, meni se pa vedno bolj majejo tla pod nogami.